

Почетак и крај

[Српски – Serbian – صربي]

АБДУРРАХМААН АЛ-СХЕХА

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија:

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ البداية والنهاية ﴾

« باللغة الصربية »

عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

ترجمة: فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

فيزو رادونشيش

2014 - 1436

IslamHouse.com

Садржај

- Терминологија која је коришћена у књизи
- Увод
- Веровање у Бога
- Ко је Бог?
- Доказ Божијег постојања
- Прво стварање материјалног света
- Стварање небеса и Земље
- Стварање анђела
- Стварање цинова
- Стварање Адама
- Како је Адам створен?
- Адамови атрибути
- Зашто се разликују Адамова деца?
- Стварање Еве

- Кућа Адама и Еве
- Почетак посланичке мисије
- Шта су људска бића?
- Различите фазе у стварању човека
- Од чега су створена људска бића?
- Фаза човека по етапама
- Шта је душа?
- Стварност живота овога света
- Који је циљ стварања човека?
- Крај
- Шта се догађа након смрти?
- Шта ће да се догоди након што нас Бог поново оживи?
- Докази оживљавања у Кур'ану
- Како можемо да се спасимо?
- Шта је ислам?
- Главне основе ислама
- Начела ислама

- Обавезност давања милостиње – исламског пореза
- Пост месеца рамазана
- Ходочашће у Мекки
- Основе веровања
- Веровање у Бога
- Веровање у анђеле
- Веровање у Божију Књигу
- Веровање у посланике
- Веровање у Судњи дан
- Веровање у Божије одређење и у судбину
- Ко је Посланик у исламу?
- Шта су други рекли о Посланику Мухаммеду, мир над њим
- Шта је Кур’ан?
- Шта су други казали о Кур’ану?
- Ислам и знање
- Ислам и здравље
- Закључак

У име Бога, Милостивог, Самилосног

Почетак и крај

Сва хвала припада Богу Који каже:

„О човече, зашто да те обмањује то што је Господар твој племенит, Који те је створио - па је учинио да си складан и да си усправан - и какав је хтео лик ти је дао.“(Кур’ан, поглавље 82, 6-8)

Нека Бог нашег посланика Мухаммеда, мир над њим, благослови и нека га учини сигурним од свих понижавајућих ствари! Посланик, мир над њим, је казао: **Сви људи су од Адама а Адам је створен од прашине.** (Хадис преноси Абу Давуд, Гирмизи)

Почетак стварања свемира је питање које је збуњивало човека током векова, посебно немуслимане, имајући у обзир да је ислам појаснио и да је образложио сва питања која је требао да разјасни.

Према томе, муслимани су били збуњени (у погледу феномена који су у вези са појавама у свемиру) јер они не измишљају теорије и

претпоставке у погледу тих чињеница, које би биле одбачене са појавом нове теорије.

Ми чврсто верујемо да је истина све што је споменуто у Кур'ану и истинској пракси (Суннету) посланика Мухаммеда, мир над њим, у погледу свих питања, а разне теорије могу само то да потврде.

Све остале разлике у вези са тим, заиста ће да се покажу као нетачне.

Узвишени Бог, Створитељ видљивог и невидљивог света није у потреби за Његовим створењима, већ су Његова створења у потреби за Њим.

Бог је казао: **О људи, ви сте сиромашни, ви требате Бога, а Бог је независан и хвале достојан. Ако хоће, уклониће вас и нова створења ће да доведе, то Богу није тешко.** (Кур'ан, поглавље 35: 15-17)

Свако ће да има користи од свог веровања и зарадиће много добрих дела.

Бог је казао: **Ако ви будете незахвални - па, Бог од вас не зависи, али Он није задовољан ако су робови Његови незахвални, а задовољан је вама ако будете захвални.** (Кур'ан, поглавље 39: 7)

Узвишени Бог је казао у хадису кудсији:
„Узвишени Бог је казао: **О моји робови! Забранио сам насиље Себи, па сам с тиме забранио и вама, зато не чините насиље једни другима. О Моји робови, ви сте сви залутали, осим онога кога Ја упутим на прави пут. О моји робови сви сте ви гладни, осим оних које сам Ја нахранио, зато тражите храну од Мене и Ја ћу да вас нахраним. О робови Моји, сви сте ви голи, осим оних које сам Ја обукао, зато потражите гардеробу од Мене и Ја ћу да вас обучем. О робови Моји, ви чините грех дању и ноћу, и Ја свима опраштам грехове, зато потражите од Мене опрост и Ја ћу да вам опростим. О робови Моји, нећете никада моћи да ми нашкодите, а нећете моћи ни корист да ми прибавите. О робови Моји, ако први од вас и последњи од вас и људи ваши и џинови¹ ваши, када би сви ви били побожни, као највиша побожна срца сваког појединца међу вама, то не би повећало Моје краљевство. О робови Моји, ако први од вас и последњи од вас и људи ваши и џинови ваши, када би сви били грешни, као највиша грешна срца сваког појединаца међу вама, то не би умањило Моје краљевство. О робови Моји, ако први од вас и последњи од вас и**

¹ Џинови су невидљива створења, свет сличан људима, Бог их је створио од пламена ватре и подарио им као и људима могућност слободне воље.

Људи ваши и цинови ваши, када бисте се сви окупили на једном месту и када бисте затражили од Мене, и када бих Ја испунио свима вама ваше жеље, то не би умањило оно што Ја имам у поседу, као што не би умањило океан када би иглу у њему умочили. О робови Моји, само ваша дела су рачуни ваши која ће вам бити надокнађена за то. Тако да, ко тражи добра нека хвали Бога, а они који траже супротно од тога, нека не криви никога осим самог себе." (Хадис бележи Муслим)

Ислам је вера (систем живота), које је Бог одабрао, задовољан је њиме и учинио га је законом за Своја створења. Људима је преко потребан Божији закон како би организовали потребе приватног и јавног живота а истовремено и потребе везане за његове унутрашње и спољне послове. Поред велике важности разумевања и практиковања исламских основа и начела, муслиман такође не сме да занемари и споредне ствари овоземног живота. Такође, успостављена је равнотежа између физичког и духовног аспекта живота.

Бог је казао: Сада сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера. (Кур'ан, поглавље 5, број ајета 3)

Када човек практикује ислам у свом животу, поседује позитивно размишљање, осећај задовољства и духовну лакоћу.

Бог је казао: **А тебе смо Мухаммеде као милост световима послали.** (Кур'ан, поглавље 21:107)

На будућем свету, Бог ће бити задовољан са њим и наградиће га Рајем у којем ће заувек остати.

Бог је казао: **Онима који буду веровали и који буду добра дела чинили Рајске баште (Фирдевс) биће пребивалиште.** (Кур'ан, поглавље 18: 107)

Узвишени Бог штити и чува ислам од његовог почетка па све до краја времена.

Узвишени Бог је казао: **Ми, уистину Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!** (Кур'ан, поглавље 15, број ајета 9)

Без обзира на напоре од стране непријатеља ислама, који желе да смање углед ислама изношењем лажним оптужби на рачун ислама, Узвишени Бог штити ислам.

Узвишени Бог је казао: **Лаж јој је страна, било с'које стране, она је Објава од Мудрог и**

хвале достојнога. (Кур'ан, поглавље 41, број ајета 42)

На крају свега победиће закон Узвишеног Бога, Његово вера и Његови поданици.

Узвишени Бог је казао: **Они који су непослушни Богу и Његовом Посланику, биће осрамоћени, као што су били осрамоћени и они пре њих. Ми објављујемо јасне доказе, а невернике чека срамна патња.** (Кур'ан, поглавље 58: 5)

Без обзира на напоре непријатеља у покушају спречења ширења ислама, у томе неће да буду успешни.

Узвишени Бог је казао: **Они који не верују троше имања своја да би од Божијег пута одвраћали. Они ће их сигурно, утрошити, затим ће због тога зажалити и на крају ће да буду побеђени. А они који не буду веровали у Пакао ће да буду потерани.** (Кур'ан, поглавље 8, број ајета 36)

Исламски верозакон ће да превлада, Божија наредба је вечна и заувек ће да остане веровање у Њега.

Узвишени Бог је казао: **Они желе да утрну Божије светло устима својим, а Бог ће да учини да светло његово заувек буде, макар криво било неверницима.** (Кур'ан, поглавље 61: 8)

Бог је обећао победу и чини је очигледном.

Узвишени Бог је казао: **Он је послао Посланика Свога са Упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А Бог је довољан сведок.** (Кур'ан, поглавље 48, број ајета 28)

Посланик, мир над њим, је казао:

Ова вера ће да достигне свако место у које достиже дан и ноћ. Бог неће да остави ни једну кућу па била и од блата саграђена или коже, а да за Божију веру ислам не сазна, биће понос за онога који је пригрли и понижење за онога који је одбије." (Хадис бележи Ахмед, ибн Хиббаан и Хаким)

Вера ислама се шири и људи у великом броју прихватају ислам, мада муслимани не преносе веру као што би требало. Главни разлог што је ислам Божија вера јесте тај што се ислам слаже са природном нарави човека која испуњава жељу и обезбеђује његову стабилност у свим аспектима; а посебно у друштвеном, психолошком, економском и политичком аспекту. Други разлог је унутрашња снага коју Узвишени Бог улива као помоћ Његовим створењима.

Са друге стране, непријатељи су прикупили сва своја средства за рат против ове вере, како би спречили људе од прихватања ислама и веровања.

Постављају препреке на путевима, како би изазвали страх код људи од вере ислама, па су приказали ислам као назадну веру која признаје тероризам. Они све то раде зато што би их ислам сигурно спречио у остваривању својих циљева, а такође би их спречио и у експлоатацији њихових народа јер ислам забрањује угњетавање у свим облицима и забрањује поробљивање невиних људи. Ово је тежак грех, поготово када се неправда наноси слабашним. Ислам забрањује омаловажавање сваком појединцу, друштву и групама.

Узвишени Бог је казао: О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да би сте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који Га се највише боји, Бог уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Кур'ан, поглавље 49:13)

Ја сам користио племениту књигу Кур'ан за писање своје књиге. У Кур'ану је Бог изјавио да човек не може да открије истину о почетку стварања. Узвишени Бог је казао:

Ја нисам узимао њих за сведоке приликом стварања небесе и Земље, ни неке од њих приликом стварања других и за помагаче нисам узимао оне које на криви пут упућују. (Кур'ан, поглавље 18: 51)

За следеће изворе у писању користио сам аутентичан Сунет² тј. потврђену праксу Посланика, мир над њим. Покушао сам да избегнем корелацију чињеница које се спомињу у Кур’ану и у веродостојном Сунету са модерним чињеницама, теоријама и открићима за оне теорије за које се каже да су сматране истинитим данас, а већ сутра могу да буду оборене другим теоријама. Многе теорије у прошлости су важиле за истините, док их данас напредна модерна наука није прогласила погрешним.

А Узвишени Бог увек прича истину:

Питају те о души. Реци: “Шта је душа – само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања.” (Кур’ан, поглавље 17: 85)

Богобојазност је оно што узрокује да се особа клони од греха и да чини добра дела чисто ради Бога.

² Сунет: Практика Посланика, мир над њим, означава начин на који је он урадио нешто. Овде се односи на колекцију или антологију говора, дела и на прећутно одобрења Посланика, мир над њим. Његово казивање је познато као хадис.

Веровање у Бога

Веровање у Бога, Његово постојање и Његово Јединство је основа и начело ислама.

Веровање у ово главно начело проузрукује да верујемо и у друга начела имана (веровања) о којима нас је Посланик, мир над њим, обавестио када га је анђеоло Гаврило упитао:

„Кажи ми о иману (веровању) ? Он је одговорио: “Да верујемо у једног Бога, у Његове Анђеле, у Његову Књигу, у Његове Посланике, у Судњи дан, да верујемо у предодређење судбине било добрих или лоших последица.” (Хадис преноси Муслим)

Ко је Бог?

Узвишени Бог је казао: **Он је Бог - нема другог бога осим Њега - Он је познавалац невидљивог³ и видљивог света, Он је Милостиви, Самилосни. Он је Бог - нема другог бога осим Њега, Владар, Свети, Онај који је без недостатка, Онај који сваког осигурава, Онај који над свим**

³ Означава који је одсутан, невидљив или изнад моћи опажања да осети ум и због тога је непознат човеку, сем оно што Бог одлучи да открије.

бди, Силни, Узвишени, Горди. Хваљен нека је Бог, Он је врло високо изнад оних које сматрају Њему равним! Он је Бог, Творац, Онај који из ничега ствара, Онај који свему даје облик, Он има најлепша имена. Њега хвале они на небесима и на Земљи, Он је Силни, и Мудри. (Кур'ан, поглавље 59: 22-24)

Узвишени Бог је казао:

Бог је - нема бога осим Њега - Живи и Вечни! Не обузима га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима за некога без допуштења Његова?! Он зна шта је било и пре њих и шта ће бити после њих, а од оног што Он зна - други знају само онолико колико Он жели. Моћ Његова обухвата и небеса и Земљу и Њему не дојади одржавање њихово; Он је Свевишњи, Величанствени! (Кур'ан, поглавље 2:255)

У исламу је једини истинити Бог признат а вера нам објашњава ко је Бог и обавештава нас о Његовим лепим својствима, како можемо да му се обратимо и како можемо да потражимо Његову близину. Нека од Божијих својстава су следећа:

1) Божије постојање:

Свемир и све око њега је доказ Његовог постојања. Узвишени Бог је казао:

Реци: „Посматрајте оно што је на небесима

и на Земљи!“⁴ - А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који не жели да верује. (Кур’ан, поглавље 10:101)

2) Бог је један, Он нема партнера у Својој власти. Он нема жену или дете и сва створења зависе од Њега. Он нема партнера, супарника или Њему неког равног, сви смо у потреби за Њим, док Он није у зависности ни за једним од Његових створења. Он није рођен а није ни родио. Узвишени Бог је казао:

Реци:“Он је Бог -Један! Бог је уточиште сваком! Није родио и рођен није и нико Му раван није! (Кур’ан, поглавље 112: 1-4)

3) Аллах је Свезнајући и Његово знање све обухвата. Аллах Узвишени каже:

Шта год ти важно чинио и шта год из Кур’ана казивао и какав год ви посао радили (добро или зло), Ми над вама бдијемо док год се тиме занимате. Господару твоме ништа није скривено ни на Земљи ни на небу, ни колико трун један и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у Књизи јасној. (Кур’ан, поглавље 10:61)

4) Бог је Живи и Он никад не умире.

Узвишени Бог је казао: **Он је Живи, нема бога осим Њега (нико не заслужује да буде**

⁴ Мисли се на доказе, на очевидне знакове, на поучне лекције и на открића науке.

обожаван осим Њега), зато се само Њему клањајте, искрено Му исповедајући веру: „Нека је хваљен Бог, Господар светова!“ (Кур’ан, поглавље 40:65)

5) Бог је праведан. Он не чини насиље и није није неправедан. Узвишени Бог је казао:

Ми ћемо на Судњем дану исправне теразије (ваге) поставити, никоме се криво неће учинити; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то да казнимо или да наградимо. А доста је то што ћемо Ми дела испитивати. (Кур’ан, поглавље 21:47)

6) Бог је Јединствен. Ништа не може да се упореди са Њим. Њему припада комплетна савршеност у сваком погледу. Шта Он пожели догодиће се, а шта Он не жели, никада неће да се догоди. Узвишени Бог је казао:

Бог, другог бога осим Њега нема, најлепша имена има! (Кур’ан, поглавље 20:8)

Створитељ небеса и Земље! Он вас као парове ствара - а ствара парове и од стоке - да вас тако размножава. Нико није као Он! Он све чује и све види! (Кур’ан, поглавље 42:11)

Бог има више имена као и атрибута који припадају Његовој Савршености и Величанствености. Требамо да знамо да Божија својства нису ограничена.

Посланик, мир над њим, је казао: „Нема роба који ако каже када осети да је под стресом или тугом: „*Аллахумма иннее ‘абдук, ибну ‘абдик, ибну аматик,насиуатее биуадик, мадин фиууа хукмук, ‘адлун фиууа қада`ук, ас`алука бикулл-исмин хува лак, саммаута бихи нафсак, аw анзалтаху фее китабик, аw ‘алламтаху ахадан мин кхалдик аw иста`тхарта бихи фее ‘илм ил-гхауби ‘индак, ан тај`ал ал-Qur`ана рабее‘а қалбее, wa ноора садрее, waјалаа`а хузнее wa дхахааба хаммее.*“

Значење у преводу:

„Аллаху мој, ја сам роб Твој, и син роба Твога, и син робиње Твоје. Мој положај је у Твојој руци, ја сам подложен Теби и надамном се спроводе прописи Твоји, праведна је за мене свака одлука Твоја, зато Те молим свим Твојим именима, којима си Себе назвао, или у Својој Књизи објавио, или неком од Твојих бића саопштио, или их, пак, задржао код Себе, као недокучиво знање, молим Те да ми Кур`ан учиниш пролећем срца мога, светлом груди мојих, разбистрењем туге моје и нестанком брига мојих.“
...па ће Бог да учини да његова туга нестане и замениће је са ужитком.“ [Хадис бележи Ахмед]

Бог има имена и својства која нису као код Божијих створења. Бог постоји а Његово постојање је различито од постојања Његових створења. Он чује и ништа није као Он у овим својствима. Он види и

ништа није као Он у овим својствима. Ово опште правило се односи на сва Његова имена и својства. Бог је онакав као што је Себе описао:

А они знањем не могу Њега да обухвате.
(Кур'ан, поглавље 20: 110)

Човек не може да разуме Божију величину и савршеност. Узвишени Бог је казао: **Погледи до Њега не могу да допиру, а Он до погледа допире, Он је Милостив и упућен је у све.** (Кур'ан, поглавље 6:103)

Због чињеница да су људи створени са урођеном природношћу за размишљање, истраживање као и за спознају истине... размишљање о Богу и Његовом присуству не би поништило веровање, већ би то човеку био знак о његовом веровању.

Ебу Хурејра, нека је Бог задовољан са њим, је преноси: Поједини асхаби пожалили Посланику на шејтанска шапутања и узнемиравања? Дошли су Аллаховом Посланику, мир над њим, и рекли му: „Налазимо у себи мисли које су превише ужасне и да их изговоримо.“ Посланик, мир над њих их упита: „Заиста имате такве мисли?“ Рекоше: „Да“. Посланик, мир над њим тада рече: „То је јасан знак веровања.“ (Хадис бележи Муслим)

Ова размишљања произлазе из ђавољевог шапутања који покушава на сваки могући начин да погрешно саветује и да одврати људе од веровања у Бога, као што се и закleo да ће то да уради. Узвишени Бог је споменуо у Кур'ану да је ђаво казао:

Иблис⁵ је казао: „Ево овога (Адама) кога си изнад мене уздигао: ако ме (Боже) оставиш до Смака света сигурно ћу, осим малобројних, над потомство његовим загосподарити.“ (Кур'ан, поглавље 17:62)

Ова шапутања и обмане су од ђавола, као што је Посланик, мир над њим, објаснио. Ибн`Аббаас је казао: "Дошао је човек код Посланика, мир над њим, и казао му је: 'О Божији Посланиче, понекад помислим о нечему па пожелим да будем бачен са неба него да о томе причам.'" Посланик, мир над њим, је одговорио: "Бог је Највећи! Бог је Највећи! Сва хвала припада Богу који нам је подарио знање, да знате да су ова дела и зла шапутања од ђавола." (Хадис преноси Ахмед)

Ако ђаво затражи од вас да поставите питања у вези са стварима које људски мозак не може да схвати, онда урадите онако како је Посланик, мир над њим, казао: „Људи ће да настављају да постављају питања док не питају: 'Бог је створио створења, а ко је створио Бога?' Ко год се пронађе у овој

⁵ Сотона

реченици нека каже: 'Ја верујем у Бога.'"
(Хадис преноси Муслим)

Посланик Узвишеног Бога нам је објаснио како да избегнемо оваква питања говорећи: **"Ђаво неком од вас дође и каже: 'Ко је створио ово? Ко је створио оно?' После тога каже: 'Ко је створио твог Створитеља?' "Ако се неко пронађе у овоме, нека затражи уточиште код Бога од ђавола."**(Хадис бележи Бухари)

Узвишени Бог увек прича истину. Он је казао:
Ако ђаво покуша да те на зло наведе, ти потражи уточисте код Бога, Он уистину све чује и зна. (Кур'ан, поглавље 7: 200)

Докази Божијег постојања

Све на овом свету је јасан доказ постојања Створитеља (Бога) који је све то створио. Они који имају глас разума и природно руковођење у потпуности ће то да разумеју.

Они који одбијају Божије постојање чине то јер траже опипљиве доказе које могу да доживе кроз њихова чула. Они тиме оспоравају сами себе, они верују у нематеријалне ствари унутар овог света једино посматрањем њихових знакова и ефеката. На пример, они верују у гравитацију иако нису у

могућности да је виде; јер они је доживљавају само кроз ефекте јер су објекти нацртани ка Земљи.

Они верују у магнетизам иако нису у могућности да га виде, они га доживљавају кроз ефекте јер метални објекти привлаче једно друго.

Они верују да имају разум иако не могу да виде свој разум.

Они верују у све те ствари, (у зависности од својих чула) иако чула могу да им дају лажну моћ опажања која је добро позната. На пример: Штап постављен у води изгледа као да је нагнут, а две паралелне линије на удаљености изгледају као да се укрштавају. Такође, наше главе нам се увек чине да су у усправном положају, без обзира где да се налазимо, били на Северном полу, Јужном полу или на Екватору. Ови примери доказују да без савести неко може да има лоша опажања ако буде зависно од својих слабих чула. Без разума не бисмо имали знање. Дакле, онај ко се ограничи да прима знање само путем онога што примећује кроз своја чула, заиста ће да погреша.

Да ли је логично да се одбије веровање у Бога само зато што Бог не може да буде опажен кроз наша чула?

Иако они верују у ове научне доказе који их окружује кроз своја чула и пруженим знаковима; ипак траже опипљиве доказе за веровање у постојање Бога!

Ово је многе удаљило од веровања у Бога и од размишљања о Његовим знаковима.

Узвишени Бог је казао: **"О Хамане"- рече фараон - "сагради ми један торањ не бих ли стигао до стаза, стаза небеских, не бих ли се попео до Мусаова Бога, а ја сматрам да је он, заиста, лажац."**И ето тако су се фараону његова ружна дела учинила лепим и он је био одвраћен од Правог пута, а лукавство фараоново се завршило на његову штету. (Кур'ан, поглавље 40:36-37)

Овај позив није ограничен на посебно временско раздобље или на доба, радије је природни позив онима који одбијају да верују и онима који поричу истину због незнања, као што Узвишени Бог каже: **„А они који не знају, говоре: 'Требало би да Бог са нама разговара или да нам какво чудо дође!' Тако су, готово истим речима, говорили и они пре њих, срца су им слична! А ми доказе објашњавамо људима који чврсто верују.“** (Кур'ан, поглавље 2:118)

Или због поноса као што је Узвишени Бог казао: **„Они који не верују да ће пред Нас стати (Они који не верују у Дан проживљења и живот након смрти) говоре: 'Зашто нам се не пошаљу анђели или зашто Господара свог не видимо?' Они су заиста, у душама својим охоли, а у неправичности су све границе прешли. Онога дана када угледају**

**анђеле грешници се неће радовати и узвикнуће:
'Сачувај нас Боже!'" (Кур'ан, поглавље 25:21)**

Или због неправде као што су Јевреји урадили;
Узвишени Бог је казао: „**И када сте наглас казали:
'О Мојсије, ми нећемо да ти верујемо док Бога не
видимо!'** Муња вас је ударила, видели сте.“
(Кур'ан, поглавље 2, број ајета 55)

Докази Божијег постојања

*Резултат јасне и чисте људске природе.

Доиста човек има једноставну природу и јасно
разумевање да сигурно зна да ништа не постоји без
нечега доводећи га у постојање и да се ништа не
дешава без посебног разлога. На пример, ако уђете у
собу и угледате кухињски сто, ваш мозак ће да зна да
се тај сто није тек тако ту појавио већ да га је неко
донео.

Бедуини који живе у пустињи ово схватају
кроз чисто природно распоређивање. Нпр. Ако је
упитан како је знао да дође до свог места, одговориће:
"балега камиле указује на присуство камиле, измет
магарца указује на присуство магарца, а отисци
укузују на то да је неко пролазио овим путем. Тамна
ноћ, светао дан, небо са својим великим звездама,
Земља са својим дубоким долинама, океан са својим

великим таласима; зар ово нису све индикације постојања Бога, Свезнајућег Који је добро упознат са свим стварима?"

Казивања из Кур`ана. Постоје многи ајети који охрабрују људе да размисле о овом Свемиру који их окружује и да размисле о различитим стварањима које се налазе унутар њих. Све је ово доказ Створитеља, који брине о свему што је створио.

Узвишени Бог је казао:

„Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи! А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који неће да верује.“ (Кур`ан, поглавље 10:101)

Наредна презентација са неколико примера доказује постојање Створитеља:

*Савршеност Универзума на начин на који је створен и лепоте планета које вешто путују у њихове јединствене орбите, као и друга небеска тела; ако би се десило да су изван својих орбита чак и летимично, то би довело до несреће за коју само Бог зна. Од почетка њиховог настанка они настављају да се крећу у складу са прецизним системом.

Узвишени Бог је казао: **Небеса је видите их, без стубова створио, а по Земљи планине непомичне разбацао да вас не потреса.** (Кур`ан, поглавље 31:10)

Узвишени Бог је такође казао: „Па, хваљен нека је Бог кад год омркнете и кад год осванете - Њему нека је похвала и на небесима и на Земљи - и предвече и у подне! - Он из неживог ствара живо и живо претвара у неживо. Он оживљава Земљу након мртвила њеног - исто тако ћете и ви да будете оживљени. Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара и одједном вас, људи, свуда има разасутих; и један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају; и један од доказа Његових је стварање небеса и Земље и разноврсност језика ваших и боја ваших; то су, заиста, поуке за оне који знају; и један од доказа Његових је сан ваш ноћу и по дану, и настојање ваше да стекнете нешто из обиља Његова; то су, заиста, поуке за људе који чују; и један од доказа Његових је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта са неба кишу и оживљава њоме земљу после мртвила њена; то су, заиста, поуке за људе који разумеју. И један од доказа Његових је и то што небо и Земља постоје вољом Његовом. Затим то што ћете, чим вас Он само једном из земље позове, брзо да устанете. Њему припада све што је на небесима и на Земљи, све је Њему

послушно. Он је Тај Који из ничега ствара и Он ће то поново да учини, то је Њему лако⁶; Он је узвишен и на небесима и на Земљи; Он је силан и mudar. (Кур'ан, поглавље 30: 17-27)

Узвишени Бог је такође казао: „А Сунце и Месец и звезде се покуравају Његовој вољи. Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Бог, Господар светова! (Кур'ан, поглавље 7: 54)

*Чудесна стварања човечанства и лепота облика у којем су створена и способности којим их је Бог обдарио.

Узвишени Бог је казао: На земљи су докази за оне који чврсто верују. А и у вама самима, зар не видите? (Кур'ан, поглавље 51: 20-21)

*Корист животиња човечанству. На различите начине људи имају користи од њих: у облику хране, пића, одеће, а служе и као превозно средство.

Узвишени Бог је казао: „Ви имате поуку и у стоци: 'Ми вам дајемо да из утробе њених млеко чисто пијете, које настаје од гризина у бурагу и од крви - укусно онима који га пију. А од плодова

⁶ Ово се односи на људе јер је њима лакше да понове исту ствар него да је започну по први пут. Што се тиће Бога, Њему су обе ситуације исте, оба стварања су за Њега лака.

палми и лозе припремате пиће и храну пријатну⁷. То је, доиста, доказ онима који памети имају.' Господар твој је пчелу надахнуо: 'Прави себи кућу у брдима и у дубовима и у ономе што направе људи, затим, храни се сваковрсним плодовима, па онда иду стазама Господара свога, послушно!' Из утроба њихових излази пиће различитих боја које је лек људима. То је, уистину, доказ за људе који размишљају. (Кур'ан, поглавље 16: 66-9)

*Биљке, дрвеће и житарице својим различитим облицима и бојама користе човечанству у облику хране, пића, склоништа и медицине.

Узвишени Бог је казао:

Бог је небеса, видите их, без стубова подигао, и онда свемиром завладао, и Сунце и Мјесец потчинио, свако се креће до рока одређеног; Он управља свим и потанко излаже доказе да бисте се уверили да ћете пред Господара свога стати. Он је Земљу равном учинио и на њој непомичне планине и ријеке створио и од сваког плода по пар, мушко и женско, дао; Он дан застире ноћу. То су доиста докази људима који размишљају. На Земљи има предела који се једни са другима граниче и башти има лозом засађених, и њива, и палми са више изданака и само с једним;

⁷ Овај ајет је објављен пре забране опојних средстава. То се односи на чињенице да постоје зле и добре могућности појединих ствари.

иако упијају једну исту воду, плод неких чинимо укуснијим од других. То су доиста докази људима који памети имају. (13:3, 4)

*Различита бића која пролазе земљом у различитим облицима и јединственим квалитетом.

Узвишени Бог је казао:

Аллах све животиње ствара од воде, неке од њих не трбуху пузе, неке иду на две ноге, а неке, опет, ходају на четири; Аллах ствара што хоће, јер Аллах све може.

*Запањујућа организација и склад који је присутан између свих састојака и стварања. Овај склад који је испреплетен равнотежом гарантује наставак живота стварања.

Узвишени Бог је казао: **Небеса је видите их, без стубова створио, а по Земљи планине непомичне разбацао да вас не тресе и по њој је животиње свих врста разасуо. Ми с неба кишу спуштамо и чинимо да по њој ничу сваковрсне племените биљке. То је Божије дело, а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Многобошци су у правој заблуди. (Кур'ан, поглавље 31:10-11)**

*На чудесан начин се достављају објаве, а послате су за сва створења.

Узвишени Бог је казао:

Аллах вас ствара, и опскрбљује; Он ће вам живот одузети и на крају вас оживети. Постоји ли иједно божансто ваше које било шта од тога чини? Хваљен нека је Он и врло високо изнад оних које Њему сматрају равним! (Кур'ан, поглавље 30:40)

Узвишени Бог је такође казао: **А колико има животиња које не сакупљају храну себи, Бог их храни, а и вас! Он све чује и све зна. (Кур'ан, поглавље 29: 60)**

Узвишени Бог нас је обавестио да су сва створења заједно са светом створена у паровима, на пример: небо и земља, дан и ноћ, смрт и живот, срећа и туга, сунце и месец, покретно и непокретно, топло и хладно, добро и зло, неверовање и веровање.

Ови парови су присутни и у свету животиња и биљака; упоредо са стварима о којима имамо знање и о оним стварима о којима не знамо.

Узвишени Бог је казао:

И од свега по пар стварамо да бисте ви размислили! (Кур'ан, поглавље 51:49)

Размишљањем о овим стварањима би повећало и пробудило у човеку једно дубоко веровање у Бога, а то је особина интелектуалних људи са разумевањем.

Узвишени Бог је казао: **Зар не знаш да Бог са неба спушта воду и да ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја и сасвим црних. И људи и животиња и стоке има, исто тако, различитих врста. А Бога се боје од робова Његових - учени. Бог је доиста силан и Он прашта.**(Кур'ан, поглавље 35: 27-8)

Узвишени Бог нас је обавестио о неким од створења на овом свету, док нас није обавестио о другим. Узвишени Бог је казао:

Нека је хваљен Онај који у свему ствара пол: у ономе што из земље ниче, у њима самима и у ономе што они не знају! (Кур'ан, поглавље 36: 36)

Нема сумње у то да постоји сила која је створила овај Универзум и која га штити. Ову силу можемо да размотримо на једно од следећих примера:

1. Да је Универзум настао сам од себе.

То је апсурдно и погрешно, све што је створено мора да буде доведено у постојање са нечим.

2. Да је овај Универзум настао од нечега; из самог свемира или не (еволуцијом).

Овај аргумент је нелогичан јер наш разум не може да га прихвати, зато што нешто не може само себе да створи.

3. Да је овај свет створен од стране вањске Силе, изван Свемира.

Бог је Створитељ, Он је створио овај Универзум. Тако верују муслимани. Што се тиче атеиста, они се двоуме и сумњају.

Узвишени Бог је казао: **Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују.** (Кур'ан, поглавље 52: 35-6)

*Због урођене људске природе, људи осећају и признају присуство Створитеља Који је створио њих као и свемир у којем живе. То је оно што научници називају "верски инстинкт".

Узвишени Бог је казао: **Ти усправи лице своје ка вери, као прави верник, вери, делу Божијем, према којој је Он људе начинио⁸. Не треба да се мења Божија вера⁹, јер је то права вера али већина људи то не зна.** (Кур'ан, поглавље 30:30)

⁸ Чиста вера - природна урођена склоност човека да обожава свог Створитеља пре него што искриви своју природу спољним утицајем. Стога је исламски монотеизам описан као религија Фитре - урођене природе човечанства.

⁹ То значи да људи остану верни својој правој вери са којом су рођени унутар вере ислама.

Посланик, мир над њим, је казао: **“Свако се новорођенче роди у исламу – као што се младунче роди без мане – а затим га родитељи учине хришћанином, јеврејем или ватропоклоницом.”**
(Хадис преноси Бухари)

Чак и ако је човекова природна нарав подељена, он и даље тежи да се ослони на "силу" приликом решавања својих потреба, тражећи на кога он може да се ослони у потребном времену, као што је био случај са претходним народима; они си користили идоле за богове и обожавали су их. Они су такође узимали за божанства сунце, месец и звезде.

Ово је природан осећај у људима, мада га неки одмах одбаце због свог поноса или због тврдоглавости, док други верују у њега.

Ова урођена природа постаје очигледна када је човек у тешкој ситуацији, нпр: ако се човек разболи или ако је надвлдан злом; он би нехотице дозивао и говорио :“О Боже!“ или би погледао у правцу неба и затражио би помоћ јер би био свестан Божије моћи.

Узвишени Бог је казао: **Када човека снађе невоља, он Нам се моли: или лежећи или седећи или стојећи. А чим му невољу отклонимо, он наставља, (са неверовањем) као да Нам се није ни обраћао молбом због невоље која га је била**

задесила. Тако се неверницима чини лепим оно што раде. (Кур'ан, поглавље 10:12)

* Изазов Кур'ана: Кур'ан изазива сва створења да створе било шта што има душу, како год они то урадили колективно или појединачно.

Узвишени Бог је казао: „**О људи, ево једног примера, па га послушајте: Они којима се ви, поред Бога клањате не могу никако ни мушицу да створе, макар се ради ње скупили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли од ње да избаве; нејак је онај који се клања и онај коме се клања¹⁰!**“ (Кур'ан, поглавље 20:73)

То је због тога јер је душа створена од Бога. И нико не зна њено постојање сем Њега.

Узвишени Бог је казао: „**Питају те (Мухамеде) о души. Реци: Шта је душа - само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања.**“ (Кур'ан, поглавље 17: 85)

Они који су створени не могу да створе нешто што би има душу.

¹⁰ Упоређивање се овде односи на обожаваоца лажног божанства и то чему се он моли.

У хадису кудси, Посланик, мир над њим, је испричао да је Узвишени Бог казао: **"Ко је у већој неправди него онај ко покушава да створи нешто као што су Моја створења. Нека покушају да створе најмањег мрава, нека покушају да створе семе, нека покушају да створе корен јечма."**¹¹
(Хадис бележи Бухари)

*Неспособност људи да ураде оно што желе у овом свемиру. Ово је још један доказ о присутности Створитеља који је створио створења и који и даље располаже својим створењима.

Узвишени Бог је казао: „Зар ниси чуо за онога који се са Аврамом о његовом Господару препирао, онда када му је Бог царство дао? Кад је Аврам казао: 'Господар мој је Онај који живот и смрт даје' – он му је одговорио: 'Ја дајем живот и смрт!' - Бог чини да Сунце излази са истока“ – казао му је Аврам' - па учини ти да гране са запада!' И неверник се збунио. - А Бог силницима неће да укаже на Прави пут. (Кур'ан, поглавље 2:258)

*Још један доказ Његовог (Узвишеног) постојања и Његов изазова људима је да створе нешто попут Племенитог Кур'ана, који је последња књига

¹¹ Да створе из ничега, без копирања тј. клонирања. (оп.рев.)

објављена човечанству. Овај изазов ће да остане неиспуњен све до Судњег дана.

Узвишени Бог је казао: „**Кад би се сви људи и цини удружили да сачине један овакав Кур’ан они такав као што је он, не би сачинили, па макар једни другима помагали.**“ (Кур’ан, поглавље 17:88)

Ко се двоуми у вези са постојањем Бога или у вези са признавањем посланства Мухамеда, мир над њим, нека сачини нешто слично Кур’ану. Арапи који су били највећи елоквенти у то доба, покушали су свим снагама да сачине књигу сличну Кур’ану, али нису успели у томе, иако је Кур’ан објављен на њиховом матерњем (арапском) језику.

Бог им је затим олакшао изазов говорећи им: **Зар они да говоре:“Он (Мухаммед) га измишља!“ Реци:“Па сачините ви десет Кур’ану сличних, измишљених сура и кога год хоћете од оних у које поред Бога верујете у помоћ позовите, ако је истина што тврдите.** (Кур’ан, поглавље 11: 13)

Узвишени Бог им је и даље олакшао говорећи им: **А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну суру сличну објављеним Њему (Посланику Мухаммеду), а позовите и божанства ваша, осим Бога, ако истину говорите.** (Кур’ан, поглавље 2: 23)

Кур'ан је Божији говор и не може никада да буде оповргнут.

Узвишени Бог је казао: **Овај Кур'ан није измишљен, од Бога је. Он потврђује истинитост претходних објава и објашњава прописе; у њега нема сумње¹² од Господара светова је!** (Кур'ан, поглавље 10: 37)

Да је написан од стране људи садржао би многе противречности.

Узвишени Бог је казао: **А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Аллага, сигурно би у њему нашли многе противречности.** (Кур'ан, поглавље 4:82)

Наша основа за расправу о почетку стварања се ближи крају а завршићемо је Божијим речима:

Бог је Створитељ свега и Он управља свим, у Њега су кључеви небеса и Земље! А они који у Божије доказе не верују биће изгубљени. (Кур'ан, поглавље 39: 62-63)

¹² Ова фраза се односи на Кур'ан.

Прво стварање материјалног света

Са обзиром да је човеково знање и разумевање ограничено на материјални свет у којем живи, нема потребе да се труди да схвати невидљиви свет, осим у питањима која би довела до тога да спозна величину свога Творца и да учини да Он буде задовољан са њим и да добије Рај.

Из тог разлога је Узвишени Бог послао посланика Мухаммеда, мир над њим, целом човечанству да људима непрекидно даје знање о невидљивом свету, а од човека зависи којим ће путем да постигне добро. Ако људски интелект није у стању да схвати шта се дешава на месту које је одвојено од њега зидом, онда заиста не би био у стању да схвати невидљив свет.

Узвишени Бог је казао: **Онај који је седам небеса једна изнад других створио. Ти у ономе што Милостиви ствара не видиш никакав несклад, па поново погледај видиш ли какав недостатак? Затим поново више пута погледај¹³, поглед ће да ти се врати клонуо и уморан.**(Кур'ан, поглавље 67: 3-4)

¹³ Понављајући

Стварање небеса, Земље и свега између њих

Узвишени Бог је казао: „И Он је Тај који је небеса и Земљу мудро створио: чим Он за нешто каже: 'Буди!' - оно бива; реч Његова је истина¹⁴; само ће Он имати власт на Дан када се у рог дуне; Он зна невидљиви и видљиви свет¹⁵ и Он је Мудри и Свезнајући.“ (Кур’ан, поглавље 6: 73)

Следећи примери су само неки од стварања која је Бог створио људима.

Узвишени Бог је казао: То што је небески свод осигуран Наше је дело, а они се ипак окрећу од знамења која су на њему. И ноћ и дан Његово су дело и Сунце и Месец и сви они небеским сводом плове. (Кур’ан, поглавље 21: 32)

Узвишени Бог је казао: А шта је теже: вас или небо створити? Он га је саздао, свод његов је високо дигао и усавршио, ноћи његове мрачним, а дане светлим учинио. После тога је Земљу поравнао, из ње је воду и пашњаке извео и

¹⁴ Када је преведено као "Дан" (Оживљавања) реченица би гласила: "И на Дан када Он каже 'Буди' и оно буде, Његове речи ће бити истините.

¹⁵ Када је присутност видљива и знана човеку. Знање Узвишеног Бога подразумева стварност свих ствари и појава, без обзира како то изгледало људским бићима.

планине је непомичне учинио - на уживање вама и стоци вашој. (Кур'ан, поглавље 79: 27-33)

Узвишени Бог је казао: Ми шаљемо ветрове да оплођују¹⁶, а из неба спуштамо кишу да имате шта да пијете - ви тиме не можете да располажете. (Кур'ан, поглавље 15: 22)

Постоје различите врсте ветрова; неки су милост од Узвишеног Бога.

Узвишени Бог је казао: Он је Тај који шаље ветрове као радосну вест милости Своје; а када они покрену тешке облаке, Ми их према мртвом пределу протерамо, па на њега кишу спустимо и учинимо да уз њену помоћ расту плодови сваковрсни. Исто ћемо тако мртве да оживимо, опаметите се! (Кур'ан, поглавље 7: 57)

Док су остали ветрови казна.

Узвишени Бог је казао: Или зар сте сигурни да вас Он по други пут неће на море извести и да неће буру на вас да пошаље и да неће да вас потопаи због тога што сте били незахвални? Тада не бисте никога нашли ко би Нас због вас на одговорност позвао. (Кур'ан, поглавље 17: 69)

¹⁶ Преношење полена.

И Он, Узвишени је казао: **А да онда наиђе ватрена олуја преко ње и да онда она изгори?** (Кур'ан, поглавље 2: 266)

И Он, Узвишени је казао: **И Ми им посласмо против њих ветар леден, да би смо им још на овоме свету дали да осете срамну патњу.** (Кур'ан, поглавље 41:16)

Узвишени Бог је створио седам небеса и седам земаља.

Узвишени Бог је казао: **Бог је седам небеса и исто толико земаља створио; Његово наређење на све њих се односи, а нек знате да Бог може све и да Бог знањем Својим све обухвата!** (Кур'ан, поглавље 65:12)

На почетку стварања небо и Земља су били једна целина.

Узвишени Бог је казао: **Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати?** (Кур'ан, поглавље 21:30)

Узвишени Бог нас је обавестио када је створио небеса, Земљу и све што је између њих.

Он, Узвишени је казао: Реци: „Зар заиста, поричете да верујете у Онога који је у два временска раздобља Земљу створио - и још Му друге равним сматрате? То је Господар светова!“ Он је непомична брда по њој створио и благословљеном је учинио и производе њене на њој је одредио, све то у четири временска раздобља¹⁷ - ово је објашњење за оне који питају. Затим се у небеским висинама упутио док је небо још маглина било, па је њему и Земљи рекао: „Појавите се милом или силом!“ - Појављујемо се драге воље!“ - одговорили су. Па их је у два временска раздобља као седам небеса створио и одредио је шта ће у сваком небу да се налази. А небо најближе сјајним звездама смо украсили и над њим Ми бдијемо¹⁸. То је одредба Силнога и Свезнајучега.

Стварање Анђела

Анђели су Божијих створења која је Он створио од светлости.

¹⁷ Такође се односи на "четири дана".

¹⁸ Заштита је од ђавола који се труде да украду информације од анђела.

Божији Посланик је казао: **Анђели су створени од светлости, ђаво је створен од пламена ватре а Адам је створен од оног што вам је објашњено у Кур'ану (од земље) (Хадис преноси Муслим)**

Узвишени Бог их је створио да би они извршавали одређене задатке.

Узвишени Бог је казао у Кур'ану : **Сваком од нас (анђела) место је одређено, ми смо у редове поређани и само Њега хвалимо. (Кур'ан, поглавље 37:164-6)**

Узвишени Бог нас је обавестио о њиховим појединим именима као што су: Гаврило, Михаило и Исафило.

Узвишени Бог је казао: **Ко је непријатељ Богу и анђелима Његовим и посланицима Његовим и Гаврилу и Михаилу - па Бог је, доиста, непријатељ онима који неће да верују. (Кур'ан, поглавље 2:96)**

Гаврило је анђеоло који се спуштао на земљу са циљем достављања објаве посланику Мухаммеду, мир над њим, а тиме и целом човечанству.

Узвишени Бог је казао: **И Кур'ан је сигурно објава Господара светова, доноси га поверљиви Гаврило на срце твоје (Мухаммеду), да опомињеш. (Кур'ан, поглавље 26: 194)**

Михаилу је додељен задатак да распоређује кишу и вегетацију, а Исрафилу је одређен задатак да дуне два пута у рог. Када први пут буде дунуо све ће се страшно потрести.

Узвишени Бог је казао: **А на Дан кад се у рог дуне па се смртно престраве и они на небесима и они на Земљи, изузев оних које Бог поштеди, сви ће Му понизно доћи.** (Кур'ан, поглавље 27: 87)

Након првог пута он ће још два пута да дуне у рог на Судњем дану; другим дувањем у рог значиће време када ће сви да умру, а трећим дувањем у рог значиће време у којем ће сви поново да оживе.

Узвишени Бог је казао: **И у рог ће да се дуне, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Бог одабрао; после ће у рог по други пут да се дуне и они ће одједном да устану и да чекају.** (Кур'ан, поглавље 39: 68)

Међу анђелима налази се и анђеол смрти и његови помагачи.

Узвишени Бог је казао: **Он влада робовима Својим и шаље вам чуваре; а кад неке од вас смрт дође, изасланици Наши му без оклевања, душу узму. Они ће после да буду враћени Богу, своме истинском Господару. Само ће Он да поставља питања и Он ће најбрже рачун да своди.** (Кур'ан, поглавље 6: 61-62)

Има анђела који су задужени да носе престо Узвишеног Бога и има оних који су најближи Њему.

Узвишени Бог је казао: **Исусу неће да буде зазорно да призна да је Божији роб, па ни анђелима, Њему најближим. А они којима буде зазорно да се Њему клањају и који се буду охолили, Бог ће све пред Собом да их сакупи.** (Кур'ан, поглавље 4: 172)

Неки анђели су задужени да обављају одређене функције у Рају, а неки анђели су задужени за одређене функције у Паклу.

Узвишени Бог је казао: **О ви који верујете, себе и породице своје чувајте од ватре чије ће гориво људи и камење бити и о којој ће анђели строги и снажни да се брину, који ономе што им Бог заповеди неће да се опиру и који ће оно што им се нареди да извршавају.** (Кур'ан, поглавље 66: 6)

Постоје анђели који имају задатак да заштите људе.

Узвишени Бог је казао: **Уз сваког од вас су анђели, испред њега и иза њега. По Божијем наређењу над њим бдију.**(Кур'ан, поглавље 13:11)

Неки од анђела су задужени да записују човекова дела.

Узвишени Бог је казао: **А над вама бдију чувари. Код Нас цењени писари. Који знају оно што радите.** (Кур'ан, поглавље 83:10-12)

Бог је створио анђеле да Га обожавају.

Узвишени Бог је казао: **Његово је оно што је на небесима и на Земљи! А они који су код Њега не зазиру да му се клањају и не замарају се. Хвале Га и ноћу и дању, не малаксавају.** (Кур'ан, поглавље 21: 19-20)

Нико не зна тачан број анђела осим Бога.

Узвишени Бог је казао: **А војске Господара твога само Он зна.** (Кур'ан, поглавље 74: 31)

Ко пожели да сазна више о овој теми може да прочита књиге (које се темеље на Кур'ану и аутентичном суннету), које говоре о анђелима и њиховој дужности.

Стварање цинова

Цини су невидљива Божија створења, које је Бог створио да Га обожавају.

Узвишени Бог је казао: **Цине и људе Сам створио само зато да Ми се клањају. Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу**

даје једино Бог, Моћни и Јаки. (Кур'ан, поглавље 51: 56-58)

Њима су прописани истим верски прописи који су прописани и људима.

Узвишени Бог је казао: „**Када ти (Мухамеде) посласмо неколико цина да Кур'ан слушају, када дођоше да га чују, они рекоше: 'Пст!' А када се заврши, вратише се народу своме да опомињу. „О народе наш, одазовите се Божијем гласнику и верујте у Бога, Он ће вам неке грехе ваше опростити и вас ће од патње неиздржљиве да заштити“**!“ (Кур'ан, поглавље 46: 29-30)

Аллах је створио цинове од пламена ватре.

Узвишени Бог је казао: **Он је човека од сасушене иловаче, као што је грнчарија створио, а цина од пламена ватре.** (Кур'ан, поглавље 55:14-15)

Узвишени Бог је казао: **Ми смо створили Адама од иловаче, од блата устајалог, а још пре смо створили цине од ватре ужарене.** (Кур'ан, поглавље 15: 26-27)

Стварање Адама, мир над њим

Адам је отац човечанству.

Узвишени Бог је казао: А када Господар твој рече анђелима: „Ја ћу на земљи намесника да поставим!“ - они рекоше: „Зар ће Ти намесник бити онај који ће на њој наред да чини и крв да пролева? А ми Тебе величамо и хвалимо како Теби доликује, поштујемо.“ Он рече: „Ја знам оно што ви не знате.“ И поучи Он (Бог) Адама називима свих ствари, а онда их предочи анђелима и рече: „Кажите Ми називе њихове, ако истину говорите!“ „Хваљен нека си“ - рекоше они – „ми знамо само оно чему си нас Ти подучио; Ти си Свезнајући и Мудри.“ А када рекосмо анђелима: „Поклоните се Адаму!“ - они се поклонили али Иблис¹⁹ не хтеде, он се узохоли и поста неверник. И Ми рекосмо. „О Адаме, живите, ти и жена твоја, у Рају и једите у њему колико год желите и одакле год хоћете, али се овом дрвету не приближујте па да сами себи неправду нанесете!“ И ђаво их наведе да због дрвета посрну и изведе их из онога у чему су били. „Сиђите“ - рекосмо Ми - једни другима ћете непријатељи да будете, и на Земљи ћете да боравите и до рока одређеног ћете да живите!“ И

¹⁹ Иблис је властито име ђавола, он није био анђеол, био је од ђина. У тексту се говори о послушности Богу, ово је била једна сеџда/поклоност поштовања, а не обожавања.

Адам прими неке речи од Господара свога па му Он опрости; Он доиста прима покајање, Он је Милостив. Ми рекосмо: „Силазите из њега сви! Од Мене ће упуство да вам долази а они који упуство Моје буду следили - ничега неће да се боје и ни за чим неће да тугују. А они који не буду веровали и који књиге Наше буду порицали - биће становници Пакла; у њему ће вечно да остану.“
(Кур’ан, поглавље 2: 30-39)

Људи су настали од потомака Адама.

Узвишени Бог је казао: **О људи, бојите се Господара свога, Који вас од једног човека ствара.**
(Кур’ан, поглавље 4: 1)

Посланик, мир над њим, је рекао у вези са овим: „**О људи, ваш Господар је један, уистину ваш отац је један. Сви сте ви створени од Адама, а Адам је створен од прашине. Нема предност Арап над неарапом, црна особа над белом, нити бела особа над црном, предност може бити само у праведности и побожности.**“

Како је Адам, мир над њим, створен

Узвишени Бог је појаснио да је Адам створен од земље; као што смо приказали на различите начине.

У наредном ајету, Узвишени Бог је казао да је Адам створен од прашине:

Исусов случај је код Бога исти као и случај Адамов: од земље га је створио а затим је рекао: „Буди!“ - и он би. (Кур’ан, поглавље 3: 59)

У овом ајету Узвишени Бог је казао да га је створио од иловаче - глине.

Он вас од земље ствара и час смрти одређује и само Он зна када ће Смак света да буде, а ви опет сумњате. (Кур’ан, поглавље 6, број ајета 2)

У овом ајету је Узвишени Бог казао да је Адам створен од лепљиве - глине, иловаче:

Упитај их да ли је теже њих створити или све остало што смо створили? (Као што су небеса, Земља, планине итд) - Њих стварамо од лепљиве иловаче. (Кур’ан, поглавље 37: 11)

Узвишени Бог је казао да је створио човека од иловаче као што је грнчарија.

Он је човека од сасушене иловаче, као што је грнчарија, створио. (Кур’ан, поглавље 55:14)

Он, Узвишени је казао, Он га је створио од иловаче и устајалог блата: **Ми смо створили Адама од иловаче, од блата устајалог.** (Кур’ан, поглавље 15, број ајета 26)

У сваком случају Адам је створен од једне материје. Узвишени Бог је створио Адама од иловаче и он је прошао кроз различите фазе. Остао је тако све док је то Бог хтео; након тога му је Бог удахнуо душу створену за њега.

Узвишени Бог је казао: **И кад Господар твој рече анђелима: „Ја ћу да створим човека од иловаче, од блата устајалог и кад му дам лик и у њега удахнем душу ви му се поклоните!“ Сви анђели су се, заједно поклонили, осим Иблиса; он није хтео с њима да се поклони.** (Кур’ан, поглавље 15: 28-31)

Човечанство се након тога рађало из слабе воде као супстанце (сперме).

Узвишени Бог је казао:

Који све савршено ствара, Који је првог човека створио од иловаче, а потомство његово ствара од капи худе текућине, затим му савршено удове уобличи и живот му удахне - и Он вам и слух и вид и памет даје, а како ви мало захваљујете. (Кур’ан, поглавље 32: 7-9)

Како је први човек створен од прашине, тако ће у њу да се врати, а из ње ће поново да буде оживљен на Судњем дану.

Узвишени Бог је казао: Од земље вас стварамо и у њу вас враћамо и из ње ћемо вас по други пут извести. (Кур'ан, поглавље 20: 55)

Адам, мир над њим и његове особине

Божији Посланик нас је обавестио о његовим особинама. Он, мир над њим, је казао: „Бог је створио Адама шездесет рамена дугачког (од рамена до лаката) и казао му је: 'Иди и поздрави оне анђеле и послушај како ће они теби да узврате на поздрав; а то ће да буде твој поздрав и поздрав твог потомства.' (Он је отишао и казао им је:) 'Ас-саламу алејкум (Божији мир са вама); они одговорише: 'Ас салам алејкум ве рахметуллах.' Они су додали: 'ве рахметуллах.' Свако ко уђе у Рај биће истих Адамових атрибута; а створења се до данашњих дана континуирано смањују.' (Хадис бележи Бухари)

Зашто се Адамова деца разликују?

Божији Посланик је разјаснио зашто се Адамова деца разликују међу собом у боји коже, карактеру или по природи. Он, мир над њим је казао:

„Заиста је Узвишени Бог својом руком створио Адама од земље, тако да су деца Адамова постала различита (облика и природе, према специфичности тла од којег су направљена). Неки

су црвени, црни, бели или жути, а неки су љубазни, тужни, презирни, добри, сиромашни док су други између тога." (Хадис бележи ибн Хиббаан)

Стварање Еве мајке човечанства

Након што је Бог створио Адама, мир над њим, створио је његову жену из његовог левог ребра да би уз њу био смирен и да би могли да имају децу.

Узвишени Бог је казао: **О људи, бојте се Господара свога, Који вас о једног човека ствара (Адам), а од њега је и другу његову створио, (Ева) и од њих двоје многе мушкарце и жене расијао. И Бога се бојте са именом чијим једни друге молите и родбинске везе не кидајте, јер Бог, заиста, стално над вама бди.** (Кур'ан, поглавље 4:1)

Посланик, мир над њим, је казао: **„Ко верује у Бога и у Судњи дан нека не чини насиље свом комшији. Понашајте се лепо према вашим женама, јер заиста су оне створене из ваших ребара. Највиши савијен део ребра је његов горњи део. Ако покушате да га исправите, сломиће се, ако га оставите, остаће савијен, зато се понашајте добро према њима."** (Хадис бележи Бухари)

Дом Адама и Еве

Адам и Ева су живели у Рају пре него што су били протерани из њега, због греха којег су починили.

Узвишени Бог је казао: **А кад смо анђелима рекли: „Сецду учините Адаму!“ – сви су сецду учинили, само Иблис није хтео. „О Адаме“ рекли смо – „овај је доиста непријатељ теби и твојој жени, зато никако не дозволи да он буде узрок вашем изласку из Раја, па да се онда мучиш. У њему нећеш ни да огладниш, ни да будеш го, у њему нећеш ни да ожедниш, нити ћеш жегу да осетиш.“** Али ђаво поче да му баје и да му говори: **„О Адаме, хоћеш ли да ти покажем дрво бесмртности и царство које неће да нестане?“** И њих двоје поједоше са њега и указаше им се стидна места њихова па почеше по њима лишће рајско да стављају - тако Адам није Господара свога послушао и са правог пута је скренуо. После га је Господар његов изабраником учинио, па му је опростио и на Прави пут га упутио. **„Излазите из њега сви“** - рече Он - **„једни другима ћете да будете непријатељи!“** Од Мене ће упута да вам долази и онај ко буде следио упуту Моју неће да залута и неће да буде несрећан. А онај ко окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом да живи и на Судњем дану ћемо слепим да га оживимо. (Кур’ан, поглавље 20: 116-124)

Почетак посланичких мисија

Десет генерација након Адама, мир над њим, људи су се поделили око истине, па је Бог послао посланика.

Ибн'Аббас каже, „**Посланик је рекао: Десет генерација између Ноа и Адама људи су се придржавали исправне вере. Након тога људи су се поделили па им је Бог послао Посланика, као преносиоца лепих вести (Рај) и као упозорење за казну (Пакао).**“ (Хадис преноси Хааким)

Први посланик послат човечанству био је Ноа, мир над њим.

Узвишени Бог је казао: **Ми објављујемо теби (О Мухаммеде) као што смо објављивали Ноји и веровесницима после њега.** (Кур'ан, поглавље 4:163)

Бог нас је обавестио у Кур'ану о именима само појединих изасланика и посланика.

Узвишени Бог је казао: **То су докази Наши које дадосмо Ибрахиму (Авраму) за народ његов. Ми више степене дајемо онима којима Ми хоћемо. Господар твој је, уистину, Мудри и Свезнајући. И Ми му поклонисмо и Исхака и Јакуба; и сваког упутисмо - а Нуха (Ноју) смо још пре упутили - и од потомака његових Давида, и Соломона и Ејјуба,**

и Јусуфа (Јосипа), и Мојсија и Харуна (Аруна) - ето, тако Ми награђујемо оне који добра дела чине - и Зекарија и Јахју (Јована), и Иса (Исуса) и Илјаса - сви су они били добри - и Исмаила и Ел'есеа(Елисха) и Јунуса и Лота - и свима смо предност над светом осталима дали. И неке претке њихове и потомке њихове и браћу њихову - њих смо одабрали и на Прави пут смо им указали. (Кур'ан, поглавље 6:83-87)

Узвишени Бог је казао: И Исмаилу и Идрису и Зулкифлу, а сви су они били стрпљиви. (Кур'ан, поглавље 21:85)

Постојали су и други посланици о којима нас Бог није обавестио.

Узвишени Бог је казао: И о посланицима о којима смо ти пре казивали и о посланицима о којима ти нисмо казивали... (Кур'ан, поглавље 4:164)

Узвишени Бог је слао веровеснике и посланике са времена на време да упућују људе у Божију веру и да Га обожавају. Сви посланици и веровесници су преносили исту поруку: да треба само један Бог да се обожава, а да не треба да се обожава нешто или неко поред Њега, свако другачије веровање би људе удаљавало од Бога.

Узвишени Бог је казао: **Ми смо сваком народу посланике послали: „Богу се клањајте, а идола се клоните!“** И било је међу њима оних којима је Бог на Прави пут указао, а и оних који су заслужили да остану у заблуди; зато путујте по свету да видите како су завршили они који су посланике у лаж утеривали. (Кур’ан, поглавље 16:36)

Свака нација је била задужена са различитим законима и прописима. Неке нације су биле задужене са прописима са којим друге нису биле. Мудрости у томе јесте како би се испитала послушност тих народа.

Узвишени Бог је казао: **Свима вама смо закон и правац прописали. А да је Бог хтео Он би вас следбеницима једне вере учинио, али Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више добра да учини.** (Кур’ан, поглавље 5:48)

Последња порука, била је порука Посланика Мухамеда, мир над њим, који је послат целом човечанству.

Узвишени Бог је казао: **Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Божији посланик и последњи веровесник.** (Кур’ан, поглавље 33: 40)

Једна од порука Божијег Посланика је била та да је позивао људе да верују да постоји само један Бог вредан обожавања, који управља свиме и код кога сви требају да траже уточисте. Ово би их довело до духовне среће и имали би спокој у срцу и у мислима.

Узвишени Бог је казао: **А тебе смо (О Мухаммеде) само као милост световима послали.** (Кур'ан, поглавље 21:107)

Доказ да они који верују у Бога и у Његову објаву достижу истинску срећу је чињеница, јер живе супротно од оних који негирају постојање Бога и Божијег закона, па их то чини да буду збуњени, нервозни и да немају духовни спокој. Они живе и траже смирај у дрогама и лековима за смирење како би попунили празнину духовности. Чак, неке то доводи и до самоубиства.

Ове ствари никог неће да доведу до среће, чак и ако неко осети срећу, то је срећа краткотрајног даха; то је као када неко пије слану воду да утоли жеђ...он тако своју жеђ не смањује него је повећава.

Веровање у Бога, нека је Он далеко од сваког несавршенства која му неуки приписују, и покораване Њему сваком би обрисало све трагове туге и постигли би, заиста, истинску срећу и задовољство у животу.

Шта су људи?

Људи су створења која је Бог обликовао у најбољем складу.

Узвишени Бог је казао: **Ми човека стварамо у складу најлепшем.** (Кур'ан, поглавље 95:4)

Бог је обликовао човека и дао му је складну пропорцију.

Узвишени Бог је казао: **О човече, зашто да те обмањује то што је Господар твој племенит, који те је створио па учинио да си складан и да си усправан.** (Кур'ан, поглавље 82, број ајета 6-8)

Он је обликовао човека у најбољем одговарајућем облику.

Узвишени Бог је казао: **Аллах вам је учинио Земљу пребивалиштем, а небо здањем и Он вам лик даје и ликове ваше чини лепим и јелима вас опскрбљује укусним. То је Бог, Господар ваш и нека је Узвишен Бог, Господар светова!** (Кур'ан, поглавље 40:64)

Бог је човеку дао предност над свим осталим створењима.

Узвишени Бог је казао: **Ми смо синове Адамове, доиста, одликовали; дали смо им да**

копном и морем путују и опскрбили смо их укусним јелима и дали смо им велике предности над многима које смо створили. (Кур'ан, поглавље 17:70)

Бог је подарио на располагање људима све што је у Свемиру.

Узвишени Бог је казао: **И даје вам да се користите оним што је на небесима и оним што је на Земљи, све је од Њега. То су, заиста, поуке за људе који размишљају. (Кур'ан, поглавље 45:13)**

Људи су посебна створења. Они нису евалуирали из других бића.

Узвишени Бог је казао: **Који све савршено ствара, који је првог човека створио од иловаче. (Кур'ан, поглавље 32:7)**

Која је разлика између кур'анског текста који одликује човека и уздиже његов статус и теорије која изједначава човека са животињама?

Кур'ан не описује човека као животињу, осим када не верује и иде стазама страстима и жеља без ограничавања, и када не користи свој интелект, слух или вид да би размислио о највишим величанственим стварањима небеса и Земље.

Узвишени Бог је казао: **Ми смо за Пакао многе цине и људе створили; они срца имају, а њима не схватају, они очи имају, а њима не виде, они уши имају, а њима не чују; они су као стока чак и гори - они су заиста немарни.** (Кур'ан, поглавље 7:179)

Ово је због чињенице да ако неко правилно користи та чула “у размишљању” то би га довело до тога да поверује у Бога, након Његове Узвишене милости.

Учењак Ибн-ел-Каим је казао: „Узвишени Бог је одликовао човека од свих створења Његових и почастео га тако што га је створио да обожава Бога. Он је створио све ствари у свемиру на располагању човеку. Он им је подарио знање и изабрао их по вољи Својој. Подарио им је ствари које нису дате никоме. Он је подредио за њих све што је на небесима и на Земљи и оно што је између, чак и анђеле која су најближа Његова стварања. Он користи анђеле да заштите човека, док је човек будан или док спава и док човек седи или док стоји. Он им је открио Своју Књигу и послао им је Посланика, причао је са њима и тако им се обраћао. Неке људе је изабрао из воље Своје, разговарао је са другима, а други су били веома побожни. Он им је открио своје тајне и направио им је пребивалишта из Своје мудрости и љубави. Створио је Рај и Пакао; Његова стварања и заповести, награде и казне су прилагођене људима.

Човек је задужен да испуњава наредбе и да се уздржава од забрана; и по тој основи ће да буде награђен или кажњен."

Различити облици стварања људи.

На почетку, човек је био безвредан да би се уопште и споменуо.

Узвишени Бог је казао: **Зар је то давно било кад човек није био спомена вредан?** (Кур'ан, поглавље 76:1)

Ал-Газали је казао: „Нека човек размисли о Божијим благодатима. Бог их је покренуо из стања понизности, безвредности, до нивоа племенитости и угледа. Човек је дошао је до постојања, а није био ништа; почео је да живи након што је умро и почео је да говори након што је био нем. Прогледао је након што је био слеп и постао је јак након што је био немоћан, стекао је знање након што је био у незнању, упућен је био након заблуде; постао је богат после сиромаштва. Пре тога, био је ништа, а шта је најгоре него бити ништа?! Након тога је постао неко захваљујући Божијој наредби.“²⁰

²⁰ Књига „Оживљавање верских наука“.

Од чега су људи створени?

Узвишени Бог је појаснио да се човек ствара када мушка сперма продре у женска јаја.

Узвишени Бог је казао: **Нек човек погледа од чега је створен! Створен је од текућине која се избаци, која између кичме и груди излази.** (Кур'ан, поглавље 86:5-7)

Узвишени Бог је објаснио да ће људи да се рађају кроз овај процес. Узвишени Бог је казао:

Он од воде ствара људе и чини да су род по крви и по тазбини. Господар твој је Моћан за све. (Кур'ан, поглавље 25:54)

Он, Узвишени је појаснио да је фетус задржан на сигурном месту, далеко од спољних фактора, док Бог не пошаље одредбу кад да изађе напоље.

Узвишени Бог је казао: **Зар вас од незнатне текућине не стварамо, (семе) коју на поуздано место стављамо (утроба) до рока одређенога?! Таква је Наша моћ; а како смо Ми само моћни.** (Кур'ан, поглавље 77:20-23)

Узвишени Бог је појаснио да фетус пролази кроз три фазе таме. Пролазе кроз посебне фазе све док не достигне, Божијом способношћу, крајњу фазу, а онда излази из материце и рађа се на овом свету.

Узвишени Бог је казао: **Он вас ствара у утробама матера ваших, дајући вам ликове, један за другим у три тмине. То вам је ето Бог, Господар ваш, Његова је власт, нема бога осим Њега, па куда се онда одмећете?** (Кур'ан, поглавље 39:6)

Фазе човека по етапама

Прва фаза: Кап мешовите течности која је настала резултатом мешања мушке и женске течности.

Узвишени Бог је казао: **И да Он пар мушко и женско ствара, од капи семена кад се избаци.** (Кур'ан, поглавље 53: 45-46)

Са Божијом вољом се дешава мешање сперме са женском течношћу која продире у јајнике. Сперма и женска течност када се помешају, оно што се тада добије назива се „смеса“ и то ја прва фаза стварања човека. Ако не би доспеле до јајника ћелије семе би угинуло. Узвишени Бог је казао:

Ми човека од смесе семена стварамо да би смо га на кушњу ставили и чинимо да он чује и да види. (Кур'ан, поглавље 76: 2)

У овој фази почиње да добија људска својства.

Узвишени Бог је казао:

**Проклет нека је човек! Колико је он само
незахвалан! Од чега га Он ствара? Од капи семена
га створи и постави га у одговарајућој мери.
(Кур'ан, поглавље 80:17-19)**

Пол фетуса је такође одређен у овој фази.

Узвишени Бог је казао:

**Божија је власт на небесима и на Земљи. Он
ствара шта хоће! Он поклања женску децу коме
хоће, а коме хоће мушку, или им даје и мушку и
женску, а кога хоће учини без порода; Он уистину
све зна и све може. (Кур'ан, поглавље 42: 49-50)**

Узвишени Бог је, такође, казао:

**Он вас обликује у материцама како Он
хоће; нема бога осим Њега, силног и мудрог!
(Кур'ан, поглавље 3: 6)**

Ако мешовита течност не остане везана за
материцу онда би се, Божијом вољом, уклонила из
утробе. Узвишени Бог је казао:

**Аллах зна шта свака жена носи и колико се
материце стежу, а колико се шире; код Њега све
има меру.(Кур'ан, поглавље 13:8)**

Божијом вољом би се смеса закачила за
материцу и ушла би у „алак“ - “заквачак“ фазу. То би
се усадило на зид материце и почео би сам да се
одгаја.

Узвишени Бог је казао: **А у материце смештамо шта хоћемо, до рока одређеног, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба узрастате.** (Кур'ан, поглавље 22:5)

Друга „Угрушак“ фаза. Назива се „угрушак“ (излузина - налик угрушку згрушене крви) због чињенице да се придаје само на зид материце и да се храни се својом крвљу.

Узвишени Бог је казао:

Читај, у име Господара твога који ствара, ствара човека од угрушка!(Кур'ан, поглавље 96:1-2)

Узвишени Бог је, такође, казао: **Зар човек мисли да ће сам себи препуштен да буде, да неће да одговара? Зар није био кап семена која се убаца, затим угрушак коме Он онда пол (мушки или женски) одреди и складан му лик, затим учини.** (Кур'ан, поглавље 75:36-8)

Трећа „Мудгах“ фаза: Назива се „мудгах“ (груда меса) због чињенице да у овој фази изгледа као ижвакани комад меса. Узвишени Бог је казао:

Затим од угрушака груду меса створимо, па од груди меса кости направимо. (Кур'ан, поглавље 23:14)

У овој фази, фетус покушава да добије људски облик све док не постигне људски облик.

Узвишени Бог је казао:

Богу ништа није тајна ни на Земљи ни на небу! Он вас обликује у материцама како Он хоће; нема бога осим Њега, силног и мудрог (Кур'ан, поглавље 3: 5-6)

У овој фази душа се удахне унутар фетуса.

Узвишени Бог је казао:

Затим му савршено удове уобличи и живот му удахне. Он вам и слух и вид и памет даје, а како ви мало захваљујете. (Кур'ан, поглавље 32: 9)

Постоје посебни временски периоди за сваку фазу, као што је споменуто у казивању од Ибн Месуда, који је познат као поуздан, он је казао:

"Причао нам је Божији Посланик, мир над њим, а он је онај који истину говори и коме истина долази : 'Заиста се стварање сваког од вас скупља у утроби његове мајке четрдесет дана, затим исто толико буде алека (угрушак – заквачка), затим исто толико буде мудга (комад меса), затим Аллах пошаље анђела коме се нареди да запише четири одредбе: његово дело, опскрбу, период живота и да ли ће бити сретан или несретан. Затим се у њега удахне душа. Уистину, неко од вас чини дела тако да између њега и Раја остане само колико подлактица, а онда га предухитри одређење и почне чинити дела

становника Ватре и уђе у Ватру²¹, а други чини дела тако да између њега и Ватре остане само колико једна подлактица, а онда га предухитри одредба и почне чинити дела становника Раја и уђе у Рај.” (Хадис бележе Бухари и Муслим)

Шта је душа?

Душу не можемо ни да видимо, а ни да разумемо, али верујемо у њено постојање јер је то чињеница. Душа је један од највећих доказа Божијег узвишеног постојања. Такође служи за побијање ставова материјалистима који желе опипљиве доказе каје би могли да осете својим чулима, јер они верују у постојање душе кроз чињенице. Душа је једна од небеских тајни. Нико не зна праву стварност осим Бога, а сваки покушај човека да је истражи је узалудан.

Узвишени Бог је казао: Питају те (Мухаммеде) о души. Реци: „Шта је душа - само Господар мој зна, а вама је дато мало знања.“ (Кур’ан, поглавље 17: 86)

²¹ То је зато што су његова дела била неискрена, није их чинио ради Бога него да би се људима показао и стекао овоземну корист. Претварао се да је верник док у реалности није веровао. А Бог најбоље зна своја створења. (оп.рев.)

Ар-Раагхиб ал-Асфахаани²² је казао: „Душа је нешто са чиме тело долази у живот, чиме осећа своју околину, стиче знање, држи одређена мишљења и бива у могућности да распознаје (између добра и зла), Када особа изгуби душу, неће моћи да поседује било коју од ових особина и тада ће да постане лешина. Да ли је то део који је повезан са духовним карактеристикама, као што су и физичке карактеристике везане за тело.“

У овој фази (мудгах) су формиране кости, а затим су одевене месом.

Узвишени Бог је казао: **Па од груди меса кости направимо а онда кости месом заоденемо.** (Кур'ан, поглавље 23:14)

Узвишени Бог је казао: **А погледај и кости види како их састављамо, а онда их месом облажемо.** (Кур'ан, поглавље 2:259)

Фетус наставља да се развија све док му Бог Узвишени не одреди прописано време доласка и појављивања на овом свету.

²² Он је доктор и професор за ембриологију, на Торанто Универзитету у Канади. Текст је преузет из књиге Мухаммеда ал-Мут'ее'с: „Добио сам Мухамеда и нисам изгубио Исуса“.

Узвишени Бог је казао: **А ни плодови не излазе из цветних чашки својих и ниједна жена не занесе и не роди, а да Он то не зна.** (Кур'ан, поглавље 41:47)

Узвишени Бог је казао: **Ми човека од бити земље стварамо, затим га као кап семена на сигурно место стављамо, па онда кап семена угрушком учинимо, затим од угрушка груду мяса створимо, па од груде мяса кости направимо, а онда кости месом заоденемо, и после га, као друго створење оживимо - па нека је узвишен Бог, најлепши Створитељ! Ви ћете после тога да умрете, затим ћете на оном свету да будете оживљени.** (Кур'ан, поглавље 23:12-16)

У следећем ајету, Узвишени Бог је казао: **О људи, како можете да сумњате у оживљење, па Ми вас стварамо од земље, затим од капи семена, потом од угрушака, затим од груде мяса видљивих и невидљивих удова, да вам покажемо моћ Нашу! А у материце смештамо шта хоћемо, до рока одређеног, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру (млади), а други дубоку старост доживљавају, па зачас заборављају оно што знају. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу кишу спустимо, она устрепће и узбуја, и из ње изникне сваковрсно биље прекрасно, зато што Бог**

постоји, и што је Он кадар мртве да оживи, и што Он све може. (Кур'ан, поглавље 22:5-6)

Узвишени Бог увек говори истину; Он је казао: **Ми ћемо да им пружимо доказе Наше у просторствима свемирским, а и у њима самим, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је Господар твој о свему обавештен?** (Кур'ан, поглавље 41:53)

Професор Кејт Мур у својој књизи "Развој човека" је казао: „Јасно ми је да су ове изјаве које су дошле Мухаммеду од Бога тј. Аллаха, јер већина овог знања није била откривена до много векова након тога. То доказује да је Мухаммед морао да буде Божији или Аллахов Посланик.“ Такође је казао: „Могу да прихватим чињеницу да је ово божанска инспирација или обелодавање које га је довело до ове изјаве.“

Стварност живота на овом Свету

Узвишени Бог нам је појаснио реалност живота на овом свету и објаснио нам да је да је он као пролазна сенка, Он је казао: **Знајте да живот на овоме свету није ништа друго до игра и разонода и улепшавање и међусобно хвалисање и надметање имецима и бројем деце! Пример за то је биље чији раст после кише одушевљава невернике, оно**

затим буја али га после видиш пожутела, да би се на крају скршило. А на оном свету је тешка патња (за невернике) и Божији опрост и задовољство (за вернике) ; живот на овоме свету је само варљиво наслађивање. (Кур'ан, поглавље 57:20)

Он је објаснио да је све искушење и да то људе одушевљава и да их чини заузетима (и чини их да забораве на Бога), а да ми морамо да будемо пажљиви према томе.

Узвишени Бог је казао: Све што вам је дато само је уживање у животу на овом свету, а оно што је код Бога боље је и трајније за оне који верују и који се у Господара свога уздају; (Кур'ан, поглавље 42: 36)

Бог указује да живот на овоме свету није трајан, и да нас он води у вечни живот након смрти. Живот на овом свету је као парче плодног земљишта. Особа ће да пожње само оно што је засадила: ако је чинио добра дела вратиће му се на добро, ако је чинио зло, вратиће му се злим.

Узвишени Бог је казао: Наведи им као пример да је живот на овом свету као биље, које и после натапања водом коју Ми са неба спуштамо ипак постане суво и ветрови га разнесу. А Бог све може! Богаство и синови су украс у животу на овоме свету, а добра дела која вечно остају, биће од

Господара твога боље награђена и оно у шта човек може да се поузда. (Кур'ан, поглавље 2:126)

Он, Узвишени је такође казао: Свима њима, и једнима и другима, дајемо дарове Господара твога; а дарови Господара твога нису никоме забрањени. Гледај како једнима дајемо предност над другима; а на ономе свету разлика у степенима и предностима биће, доиста већа. (Кур'ан, поглавље 17, број ајета 20-21)

Салих ибн Са'д је казао: „Божији Посланик, мир над њим, је прошао кроз место Духул-Хулаифах и угледао је натечену лешину од овце, па је казао: 'Да ли ова животиња има икакву вредност код свог власника? Следбеници су одговорили: 'Да!' Он је казао: Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, овај свет је далеко више безвредан Богу, него ова животиња свом власнику... Да овај свет (дуњалук) вреди код Аллаха као крило мушице, не би дозволио неверницима да са њега попију гутљај воде. (Хадис бележи Хаким)

Узвишени Бог нас подстиче да тражимо награду на будућем свету.

Он, Узвишени је казао: Али, ви више живот на овом свету волите, а онај свет је бољи и вечан је. (Кур'ан, поглавље 87:16-17)

Божији Посланик, мир над њим, је казао: „**Тако ми Бога, живот на дуњалуку (овом свету) је у поређењу са другим светом попут умакања прста неког од вас у море, па нека погледа колико воде изађе за прстом када га извади из воде.**” (Хадис бележи Муслим)

Неће нико да ужива у награди на оном свету осим најбоља створења, то су они које је Узвишени Бог изабрао и са којима је задовољан.

Узвишени Бог је казао: **Ономе ко удељује (милостињу), и не греш и оно најлепше сматра истинитим, њему ћемо Рај да припремимо; А ономе који тврдичи и који се осећа независним, и оно најлепше сматра лажним (ислам) њему ћемо Пакао да припремимо.** (Кур’ан, поглавље 91:5-10)

То не значи да човек треба да постане монах и да се одрекне добрих и дозвољених ствари у овом животу као што су храна, пиће, одеће и брачни однос.

Узвишени Бог је казао: **Реци (о Мухаммеде): "Ко је забранио Божије украсе, које је Он за робове Своје створио и укусна јела?"** (Кур’ан, поглавље 7:32)

Посланик Узвишеног Бога је казао:

„Јак верник је бољи и дражи Богу од слабог верника, али у обојници је добро. Тежи за оним што ће ти користити, тражи помоћ од Бога и

немој клонути! Ако те нешто задеси, не реци: Да сам урадио то и то, било би то и то, него реци: То је Божија одредба и Он чини шта хоће, јер „да сам“ отвара врата шејтану.“ (Хадис бележи Муслим)

Оно на шта нам вера указује је да будемо умерени у нашим поступцима.

Узвишени Бог је казао: **Не држите руку своју стиснуту, а ни посве отворену - да не би прекор заслужио и без ичега остао. Господар твој пружа обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ограничава је, јер Он зна и види робове Своје.** (Кур'ан, поглавље 17: 29-30)

Који је циљ у стварању људи и џинова?

Бог је створио људе и џинове да само Њега обожавају.

Узвишени Бог је казао: **Џине и људе сам створио само зато да ми се клањају. Ја не желим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Бог, Моћни и Силни!** (Кур'ан, поглавље 51: 56-8)

Човек није створен без сврхе.

Узвишени Бог је казао: Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити? И нека је Узвишен Бог, Владар истинити, нема другог Бога осим Њега, Господара свемира Величанственога. (Кур'ан, поглавље 23, број ајета 115-116)

Бог је слао човечанству у различитим временским периодима посланике да појасне веру људима и да их упуте на Прави пут који води до Божијег задовољства.

Узвишени Бог је казао: Сви људи су сачињавали једну заједницу а Бог је слао веровеснике да доносе радосне вести и опомене, и по њима је слао Књигу, саму истину, да се по њој суди људима у ономе у чему се не би они слагали. А повод неслагања била је међусобна завист, баш од оних којима је дата Књига и то када су им већ били дошли јасни докази; и онда би Бог вољом Својом, упутио вернике да схвате праву истину о ономе у чему се нису слагали. А Бог указује на Прави пут ономе коме Он хоће. (Кур'ан, поглавље 2: 213)

Ово се дешавало све док објаве нису биле пренесене. Објава је завршена поруком Мухаммеда, мир над њим, који је послат целом човечанству.

Узвишени Бог је казао: **Реци:** (О Мухаммеде, тим многобошцима - неверницима и паганима): **„Покажите ми оне које сматрате Њему равним!“ Нема их. Постоји само Бог, Силни и Мудри!** (Кур’ан, поглавље 34: 27)

Задатак који је дат људима је веома јасан и одлучан, а то је да се клањају само Узвишеном Богу који их је створио. Ко проведе време и свој живот радећи за шта је створен, постићи ће праву срећу, чак иако он поседује мале радости овог живота, а ко год не ради за оно за шта је створен наићи ће на само свој губитак у животу, на психолошке проблеме, на депресију и тугу у овом животу, па чак и да им буду све забаве и сва уживања овог света доступна.

Узвишени Бог је казао: **А онај ко окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом живети и на Судњем дану ћемо га слепим оживети.** (Кур’ан, поглавље 20: 124)

Све што је на овом свету створено је створено са јасним разлогом, из мудрости и вишег циља, схватили ми то или не.

Узвишени Бог је казао: **Ми нисмо узалуд створили небо и Земљу и оно што је између њих; тако мисле неверници, па тешко неверницима кад буду у ватри!** (Кур’ан, поглавље 38: 27)

Обожавање Бога се постиже кроз испуњавање Његових заповести и уздржавањем од Његових забрана, а све у складу са Његовим законом.

Узвишени Бог је казао: **И доиста, ово је прави пут мој, па се њега држите и друге путеве не следите, па да вас одвоје од пута Његовог; - ето, то вам Он наређује, да бисте се греха клонили.**” (Кур’ан, поглавље 7: 180)

Неко не сме да говори о прописима у вери које Бог није прописао, било то намерно или ненамерно.

Узвишени Бог је казао: **Бог има најлепша имена и ви Га зовите њима, а клоните се оних који искрећу Његова имена. Како буду радили, онако ће да буду кажњени.** (Кур’ан, поглавље 7:180)

Крај

Крај сваког живог бића на овом свету је смрт...
Нико не може да побегне од тога.

Узвишени Бог је казао: **Све што је на Земљи пролазно је, остаје само Господар твој, Величанствени и Племенити.** (Кур'ан, поглавље 55:26-7)

Колико год да се човек труди да избегне смрт неће бити у могућности да то уради.

Узвишени Бог је казао: **Реци: Смрт од које бежите заиста ће да вас стигне. Затим ћете Ономе који познаје невидљиви и видљиви свет да будете враћени и Он ће да вас обавести о ономе што сте радили.** (Кур'ан, поглавље 62: 8)

Колико год човек да се труди да продужи свој живот он не би успео у томе јер је већ о томе одређено.

Узвишени Бог је казао: **Сваки народ има свој крај и кад дође његов крај, неће моћи ни за трен један ни да га одложи ни да га убрза.** (Кур'ан, поглавље 7: 34)

Бог изазива људе и цине који сумњају у постојање Бога, Створитеља, који их је створио, следећим ајетом: **А зашто ви кад душа до гуше допре, и када ви будете гледали, а Ми смо му ближи од вас, али ви не видите, зашто је онда кад нисте у туђој власти не повратите, ако истину говорите?** (Кур'ан, поглавље 56: 83-7)

Након смрти, свако ће да поверује, али то неће да му користи, и неће да има прилику да се поврати на овом свету да постане верник ради добра дела.

Узвишени Бог је казао: **Кад неком од њих смрт дође, он узвикне: „Господару мој, поврати ме да урадим какво добро у ономе што сам оставио!“ - Никада! То су речи које ће он узалуд да говори - пред њима ће препрека да буде све до дана када ће да буду оживљени.** (Кур'ан, поглавље 23: 99-100)

Само Бог зна када ће човек да умре.

Узвишени Бог је казао: **Само Бог зна кад ће Смак света да наступи, само Он спушта кишу и само Он зна шта је у матрицама, а човек не зна шта ће сутра да заради и не зна човек у којој ће земљи да умре; Бог, уистину све зна и о свему је обавештен.** (Кур'ан, поглавље 31: 34)

Постоје две врсте смрти: већа и мања смрт. Већа смрт је када душа напусти тело без повратка, а

мања смрт је сан када душа напусти тело и када му се враћа након тога (кад се човек пробуди).

Узвишени Бог је казао: **Бог узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају.** (Кур'ан, поглавље 39, број ајета 42)

Шта се дешава након смрти

Након смрти људи ће да буду оживљени и записник њихових дела ће да им буде предат.

Узвишени Бог је казао: **Зато што Бог постоји и што је Он кадар мртве да оживи и што Он све може.** (Кур'ан, поглавље 22: 6)

Неверници већ вековима не верују у оживљавање након смрти и у полагању рачуна. То није ништа ново.

Узвишени Бог је казао: **Неверници тврде да неће да буду оживљени. Реци: (О, Мухаммеде) „Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, па о ономе што сте радили, доиста, ћете да будете обавештени!“ А то је Богу лако.** (Кур'ан, поглавље 64: 7)

Многи се труде да одведу људе на странпутицу и одбацују чињеницу да ће да буду оживљени након смрти.

Узвишени Бог је казао:

(Неверници кажу) **Зар вама он (посланик) да прети да ћете, пошто помрете и земља и кости постанете, доиста да будете оживљени? Далеко је, далеко оно чиме вам се прети!** (Кур'ан, поглавље 23: 35-36)

Они сматрају свој живот и смрт више чињеницом природе и не схватају да су (живот и смрт) такође створени попут њих.

Узвишени Бог је казао:

(Неверници кажу) **"Постоји само наш живот земаљски, живимо и умиremo, једино нас време уништи" - говоре они. А они о томе баш ништа не знају, они само нагађују.** (Кур'ан, поглавље 45:24)

Неки су чак тражили немогуће доказе како би почели да верују.

Узвишени Бог је казао: **А ови, (Курејшије) доиста, говоре: „Постоји само наша прва смрт, ми нећемо бити оживљени; претке наше нам доведите, ако је истина то што говорите!“ Да ли су силнији они или народ Тубб'а и они пре њега? Њих смо уништили јер су неверници били.** (Кур'ан, поглавље 44:34-7)

Узвишени нас је обавестио да је њихов говор лажан тиме што је казао: **Они говоре: „Зар кад се у кости и прашину претворимо, зар ћемо, као нова бића, доиста да будемо оживљени?“ Реци: „Хоћете, и да сте камење или гвожђе или било какво створење за које мислите да не може да буде оживљено.“ – „А ко ће да нас у живот врати?“ - упитаће они, а ти реци: „Онај који вас је први пут створио" а они ће према теби одмахнути главама својим и упитаће: „Када то?“ Ти реци: „Можда ускоро!“** (Кур’ан, поглавље 17: 49-52)

Они одбацују да верују у Судњи Дан (Дан надокнаде).

Узвишени Бог је казао: **А неверници говоре: „Час оживљења неће да нам дође!“ Реци: „Хоће, тако ми Господара мога који зна и оно што је скривено, засигурно ће да вам дође.“** Њему не може ниста, ни трунчица једна ни на небесима ни на Земљи да измакне и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи - да награди оне који верују и који добра дела чине - њих чека опрост и опскрба племенита - а да казни најболнијом патњом оне који се против доказа наших боре, настојећи да их онемогуће. (Кур’ан, поглавље 34: 3-5)

Тога Дана, Бог ће да оживи сва створења.

Узвишени Бог је казао: **Створити све вас и све вас оживети исто је као створити и оживети једног човека; Бог, заиста, све чује и све види.** (Кур'ан, поглавље 31: 28)

Бог ће их окупити све заједно тога Дана, Судњег Дана - Дана надокнаде.

Узвишени Бог је казао: **Реци:** (О Мухаммеде) **И древни и каснији, у одређено време, једног одређеног дана биће сакупљени.** (Кур'ан, поглавље 56: 49-50)

Сва створења биће оживљена тог Дана.

Узвишени Бог је казао: **И само Ми знамо оне који су вам претходили** (генерације људи) **и само Ми знамо оне који ће после да дођу.** (Кур'ан, поглавље 15: 24)

Бог ће да суди целом човечанству сходно томе; ако су чинили добра дела, биће награђени за то, а ако су чинили зла дела биће кажњени.

Узвишени Бог је казао: **Онога дана када сваки човек пред собом нађе добро дело које је урадио и лоше дело које је учинио - пожелете да се између њих и њега налази огромна удаљеност. А Бог вас на Себе подсећа и Бог је милостив према Својим робовима.** (Кур'ан, поглавље 3: 30)

Узвишени Бог је такође казао: **На Дан када их Аллах све оживи, па их обавести о оном шта су радили; Аллах је о томе рачун свео, а они су то заборавили – Аллах је свему свједок.** (Кур’ан, поглавље 58: 6)

Тога великог Дана, људи ће да се одрекну својих најближих и највољенијих особа.

Узвишени Бог је казао: **А кад дође глас заглушујући, на Дан кад ће човек од брата свога побећи и од своје мајке и од оца свога и од жене своје и од синова својих. Тога Дана ће се сваки човек само о себи да се брине.** (Кур’ан, поглавље 80: 33-7)

Када грешници угледају ватру својим властитим очима, пожелеле да се од ватре откупе са својим вољеним особама.

Узвишени Бог је казао: **Тога дана једни друге ће препознати. неверник би једва дочекао да се од патње тога Дана искупи синовима својим и женом својом и братом својим и породицом својом која га штити, и свима осталим на Земљи само да се избави.** (Кур’ан, поглавље 70: 11-14)

Кад тај Дан наиђе нико не може ни откуп да тражи, а ни да се заузме за неког, осим уз Божију дозволу.

Узвишени Бог је казао: **Када би све оно што је на Земљи било у поседу неверника, и још толико, и када би хтели да се откупе од патње на ономе свету, не би им се примило. Њих чека мука несносна.** (Кур'ан, поглавље 5: 36)

Једино што ће бити прихваћено тога Дана јесу исправна добра дела.

Узвишени Бог је казао: **Ни богаство ваше ни деца ваша неће да вас учине Нама блиским; само оне који буду веровали и добра дела чинили чека вишеструка награда за оно што су радили, и они ће у високим одајама (Раја) бити сигурно.** (Кур'ан, поглавље 34: 37)

Тога Дана: **Ни једном човеку неће бити од користи то што ће тада да поверује, ако пре није веровао, или ако није као верник, какво добро дело урадио.** (Кур'ан, поглавље 6: 158)

Сва материјална добра ће да нестану тог Дана.

Узвишени Бог је казао: **А доћи ћете нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали.** (Кур'ан, поглавље 6: 94)

Једино ће да остану дела која су стекли на овом свету; било да су лоша или добро дела.

Узвишени Бог је казао: Онај ко буде урадио колико трун добра видеће га, а онај ко буде урадио колико трун зла видеће га.(Кур'ан, поглавље 99:7-8)

Шта ће да се деси након проживљења?

Након проживљења човек ће да оде или у Рај или у Пакао, који су вечни. Његови становници живеће заувек у својим пребивалиштима. Човечанству ће да суди Бог који је Узвишени и који је Праведни.

Узвишени Бог је казао: Ми ћемо на Судњем дану исправне ваге да поставимо, па никоме криво неће да буде учињено; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то да казнимо или да наградимо. (Кур'ан, поглавље 21: 47)

Сваком народу ће да се суди према верозакону који им је Бог објављивао, а долазили су им и посланици да их опомињу.

Узвишени Бог је казао: На Дан када позовемо све људе са вођама њиховим, (Посланици са њиховим светим књигама) они којима се књига њихова да у десну руку њихову читаће књиге своје и неће им бити ни колико трун један учињена неправда; онај ко је на овом свету био слеп (нису желели да спознају Божије знакове и нису веровали у Њега) биће слеп и на оном свету и биће далеко од свакога добра. (Кур'ан, поглавље 17: 71-72)

Муслимани ће да уђу у Рај, чије је уживање вечно, зато што су веровали у једног Бога и зато што су чинили добра дела. Испуњавали су обавезе које су Бог и Посланик захтевали и уздржавали су се од оног што је Бог забранио. Нико неће да умре у Рају као што нас је наш Господар, Бог Узвишени обавестио, говорећи: **А они који су се Бога бојали, они ће на сигурном месту да буду, усред башта и извора, у свили и кадифу ће да буду обучени и једни према другима. Ето, тако ће да буде и Ми ћемо да их женимо хуријама, крупних очију. У њима ће моћи сигурно коју хоће врсту воћа да траже; они после оне прве смрти, смрт више неће да доживе и Он ће да их сачува патње у огњу, то ће да буде благодат од Господара твога; то ће, заиста, да буде успех велики!** (Кур'ан, поглавље 44: 51-57)

За благодати у којима ће људи у Рају да уживају, Посланик, мир над њим, нас је обавестио да је Узвишени Бог казао: **‘Припремио сам Мојим добрим робовима, оно што око није видело, што уво није чуло и што човеку не може ни наум пасти.’** (Хадис бележи Бухарија и Муслим)

Ебу Хурејра, нека је Бог задовољан са њим, је казао: „Прочитај ако волиш речи Божије: **И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.** (Кур'ан, поглавље 32: 17)

Посланик, мир над њим, је казао: Ебу Хурејре преноси да је Посланик, мир над њим, казао: „**Прва скупина која ће ући у Рај биће (блистави) попут пуног Месеца. Они који буду улазили иза њих блистаће попут најсјајније звезде на небу. У њему неће ни малу ни велику нужду обављати, нити се усекњивати нити пљувати. Чешљеви ће им бити од злата, а зној ће им мирисати попут мошуса. Пинцете ће им бити од алојева дрвета. Жене ће им бити хурије лепих очију. Биће сви у лику њиховог оца Адема, шездесет лаката високог од земље.**“ (Хадис бележи Бухарија и Муслим)

Џабир преноси да је Посланик, мир над њим казао: „**Заиста ће становници Раја јести и пити, али неће пљувати, неће мокрити и обављати велику нужду, и неће се осекивати. А асхаби²³ су упитали: 'А шта бива са храном?' Он им одговори: 'Биће само нешто попут подригивања (мириса миска) и зноја који ће имати мирис миска. Биће надахнути да Аллаха славе и да Му захваљују као што су надахнути да дишу.**“ (Хадис бележи Муслим)

Заид бин Аркам је казао: „**Човек који је био јевреј је дошао је код Посланика, мир над њим, и казао је: 'О ебу Касим (О Мухаммеде)! Да ли**

²³ Блиски пријатељи посланика Мухаммеда, они који су га барем једном у животу срели а притом били муслимани.

мислиш да ће људи који буду у Рају да једу и да пију?' Божији Посланик, мир над њим, му је одговорио: 'Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, свако од вас ће да има снагу коју имају стотину мушкараца што се тиче јела, пића и сексуалног односа.' Јевреј је казао: 'Онај ко једе и пије мора да се олакша.' Божији Посланик, мир над њим, му је одговорио: 'Ослободиће се путем зноја кроз кожу, чији ће мирис попут парфема да буде и тим путем ће њихов стомак да се празни.'" (Хадис бележи Ибн Хиббаан)

Ебу Хурејре преноси да је Посланик, мир над њим, казао: „Гласник ће повикати: 'Вечно ћете здрави бити и никада се нећете разболети, вечно ћете живи бити и никада неће умрети, вечно ћете млади бити и никада нећете остарити, и вечно ћете уживати и никада жалосни нећете бити. То су вам речи Узвишеног: И њима ће се довикнути: *Тај Рај сте у наследство добили за оно што сте чинили.*'“ (Хадис бележи Муслим)

Мугире б. Шу'бе преноси да је Посланик, мир над њим, казао: „Муса (Мојсије), мир над њим, је упитао Узвишеног Аллаха: 'Господару, ко ће имати најнижи степен у Рају?' Аллах му је објавио: 'То је човек који ће доћи пред Рај након што сви становници раја уђу у њега, па ће му бити речено: 'Уђи у Рај!' Он ће одговорити: 'Господару, како да уђем кад су сви људи ушли и заузели оно

што им припада?!' Аллах ће му онда рећи: 'Јеси ли задовољан да имаш у Рају онолико колико је имао један од краљева на Земљи?' Одговориће: 'Јесам, Господару!' Онда ће му Аллах рећи: 'Теби припада још толико и још толико и још толико и још толико.' Човек ће рећи: 'Задовољан сам, Господару!' Аллах ће му опет рећи: 'Теби припада десет пута толико, ти ћеш у Џеннету имати све што твоје око види и душа пожели.' Он ће одговорити: 'Задовољан сам, Господару!' Након тога, Муса(Мојсије), мир над њим, је упитао: 'А ко ће онда имати највећи степен у Рају?' Узвишени Аллах му је објавио: 'То су они којима сам Ја награду Својом руком припремио, а припремио сам им оно што око није видело нити уво чуло и што човек не може ни замислити.' Потврда томе је у речима Узвишеног: *И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.*“ (Хадис бележи Бухарија и Муслим)

Док за невернике који одбијају да верују у посланике и објаве са којима су долазили, њихов крај ће да буде Пакао, а остаће у њему заувек.

Узвишени Бог је казао: А невернике чека ватра паклена, они неће да буду на смрт осуђени и неће да умру, и неће да им се патња у њему ублажи, ето тако ћемо сваког неверника да казнимо, они ће у њему да јаучу: „Господару наш,

избави нас, чинићемо добра дела, другачија од оних која смо чинили.“ А зар вас нисмо оставили да живите довољно дуго да би имао времена да размисли онај који је требао да размисли, а долазио вам је и онај који опомиње? Зато искусите патњу, неверницима нема помоћи! (Кур’ан, поглавље 35: 36-7)

Племенити Посланик, мир над њим, нам је описао најмању казну човека у Паклу говорећи:

Човек са најмањом казном у Паклу биће онај коме ће се испод пете поставити жеравица од које ће му кључати мозак. (Хадис бележи Бухари).

Још један фактор који ће да повећа радост и благослов људи у Рају и патњу људи у Паклу је то што је Божији Посланик, мир над њим, споменуо говорећи: **Смрт ће бити доведена у облику црно-белог овна, па ће стати на зид између Раја и Пакла. Биће позвани становници оба боравишта, након чега ће и једни и други подићи своје вратове, па ће бити упитани: Знате ли ко је ово?; А они ће одговорити: „Да, то је смрт“. Након тога, смрт ће бити обаљена и заклана, и да Аллах становницима Раја није одредио вечни живот у њему, они би помрли од радости и среће, а да Аллах становницима ватре није одредио вечни живот у њој, помрли би од жалости и туге.**

(Хадис бележи Тирмизи)

Затим је Посланик, мир над њим, проучио: **И**

опомени их (Мухаммеде) на Дан туге када ће да буде са полагањем рачуна завршено, а они су равнодушни били (на Земљи) и нису веровали. (Кур'ан, поглавље 19: 39)

Ебу Хурејре преноси да је Посланик, мир над њим, казао: **Нико од вас неће ући у Рај све док не буде видео своје место у Ватри које би га чекало да је чинио лоша дела, како би још више био захвалан Аллаху. И нико од вас неће ући у Ватру све док не види своје место у Рају које би га чекало да је био добар, како би му се туга још више повећала.** (Хадис бележи Бухари)

Истина гласи: вечни живот ће да отпочне и само они који се буду припремили за њега, чинећи добра дела, искусиће стварну радост.

Докази оживљавања у Кур'ану

Кур'ан подстиче човека у многим ајетима да размишља о природи њиховог стварања. Онај који их је створио из ничег, зар није у стању да их поврати у живот поново!

Узвишени Бог је казао: **Човек каже: „Зар ћу, кад умрем, заиста да будем оживљен?“ А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа?** (Кур'ан, поглавље 19: 66-7)

Бог подстиче човека да размислимо о томе како Он ствара воће и поврће из земље која је некад била мртва.

Узвишени Бог је казао: **Једно од знамења Његових је и то што ти видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај ко њој даје живот оживеће сигурно и умрле, јер Он све може.** (Кур'ан, поглавље 41: 39)

Бог подстиче човека да размисли о стварању небеса и Земље, које је фасцинантније него стварање човека.

Узвишени Бог је казао: **Зар не знају да је Бог који је небеса и Земљу створио и који се није стварајући их уморио, у могућности да оживи мртве? Јесте, Он све може.** (Кур'ан, поглавље 46: 33)

Бог подстиче човека да размисли о буђењу након сна, које је слично животу након смрти. Ово је разлог зашто се сан назива „мала“ смрт.

Узвишени Бог је казао: **Бог узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су заиста докази за оне који размишљају.** (Кур'ан, поглавље 39: 42)

Један од многобожаца је дошао је код Божијег Посланика, мир над њим, сламајући кости па их је поломио и казао: **О Мухаммед! Да ли ће Бог ово оживети након што постане прашина?**' Он је одговорио: **'Заиста ће Бог да оживи то! Он ће да учини да ти умреш, затим ће да те поврати у живот, после ће да те пошаље у Пакао.'** Преносилац је казао: И тада су нови ајети објављени (Посланику):

Како човек не види да га Ми од капи семена стварамо, и опет је отворени противник, и нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: „Ко ће да оживи кости кад буду труле?“ Реци: „Оживеће их Онај који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио, Онај који вам из зеленог дрвећа ватру ствара а ви њоме потпаљујете.“ Зар Онај који је створио небеса и Земљу није у могућности да створи њима сличне? Јесте, Он све ствара и Он је Свезнајући; Кад нешто хоће, Он само за то каже: „Буди“ - и оно буде. Па нека је хваљен Онај у чијој је руци власт над свим, Њему ћете да се вратите. (Кур'ан, поглавље 36: 77-83)

Како особа може да се спаси?

Желите ли да знате која ће вера да буде прихваћена тога Дана; то је веровање које ће човека да одведе у живот неизмерне среће и Божије милости, Који ће човека да сачува од вечне патње... Та вера нам је позната као вера ислам, која је објављена посланику Мухаммеду, и свим ранијим посланицима, мир над њима.

Шта је ислам?

То је вера која је такође објављена посланику Мухаммеду, мир над њим, а својим доласком је укинула све пријашње законе.

Узвишени Бог је казао: **Он по Посланику Своме шаље упуство и веру истиниту да би је уздигао изнад свих вера, макар не било право многобошцима.** (Кур'ан, поглавље 61:9)

Ислам је једина вера која је прихваћена код Бога, све остале вере биће одбачене.

Узвишени Бог је казао: **А онима (Јевреји, католици и сви остали) који су се против њега уротили (Кур'ана) ватра ће боравиште да буде.** (Кур'ан, поглавље 11: 17)

Ислам означава покораванње Богу, верујући у Његово Божије јединство, представља поштовање Његових заповести покорно и са љубављу, а осуђује многобоштво.

Ислам је вера са преко милијарду следбеника... Мислите ли да су они погрешили, а да сте ви у праву?! То је вера у којој се њени следбеници такмиче у практиковању исте. Ипак ислам се људима представља и преноси на неадекватан начин. И ретко се дешава да неко отпадне од вере након што је прихвати.

Ни једна вера неће да буде прихваћена након доласка Мухаммеда, мир над њим, осим ислама.

Узвишени Бог је казао: А онај који жели неку другу веру осим ислама неће да му буде примљена и он ће на оном свету да настрада. (Кур'ан, поглавље 6: 85)

Посланик, мир над њим, је казао: **Тако ми Онога у чијој је руци Мухаммедова душа, свако ко чује за мене од људи, били и од јевреја или хришћана, и умре а не поверује у оно са чиме сам послат, биће од становника Пакла. (Хадис бележи Муслим)**

Главна начела ислама

Ислам нас је обавезао бројним богослужењима која се састоје веровања, дела и говора. Говор и рад се називају основама ислама. То је главни фактор који раздваја муслимана од немуслимана. Ислам не позива своје следбенике на пуко обављање ових радњи обожавања, јер ове радње доводе до прочишћавања душе и до њеног одржавања. Циљ обожавања и обављања ових богослужења је да човек очисти себе и да се држи правог пута.

Узвишени Бог у вези са обавезном молитвом (намазом) каже: **Обављај молитву, јер молитва, заиста, одвраћа од разврата и од свега што је ружно.** (Кур'ан, поглавље 29: 45)

Узвишени Бог је казао за обавезан зекат: **Узми од добара њихових зекат (милостињу), да их њиме очистиш и благословљеним их учиниш.** (Кур'ан, поглавље 9: 103)

Узвишени Бог је за пост казао: **О верници! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха клонили.** (Кур'ан, поглавље 2: 183)

Узвишени Бог је за Хаџ (Ходочашће у Мекки) казао: **Хаџ је у одређеним месецима; оном ко се обавезе да ће у њима Хаџ да обавља нема сношаја**

са женама и нема ружних речи и нема свађе у данима Хаџа. (Кур'ан, поглавље 2: 197)

У исламу акти обожавања и богослужења имају важну улогу у развоју карактера муслимана и његовој перфекцији, као и очување муслиманског друштва и заједништва.

Основе ислама

Начело ислама су два сведочанства! Ово су сведочанства да нико немо права да буде обожаван осим једног Бога и да је Мухаммед Његов роб и Посланик. То је кључ којим особа улази у ислам.

Прво сведочанство, да нико нема право да буде обожаван осим једног Бога, подразумева следеће значење:

- Бог је једини Створитељ Свемира.
- Не постоји нико осим Бога ко управља и уређује све у Свемиру.
- Бог је Створитељ који заслужује да једино Он буде обожаван.

Значење другог сведочанства да је „Мухаммед његов Посланик“, означава да се верује да је он Божији роб и Његов веровесник

који је добио објаву, и да му је било наређено да је достави целом човечанству и да је последњи Посланик. И да након њега неће да буде више посланика и веровесника (осим повратак Исуса пре Судњег дана). Сведочанство подразумева да прихватамо његову наредбу, да поверујемо у оно што нам је рекао и да то практикујемо, као и да се уздржавамо од онога што нам је забранио.

Молитва (намаз/клањање)

Намаз је дело путем којег човек успоставља однос између њега и његовог Господара.

Када човек постане заокупљен забавом овог живота његово веровање почиње да слаби; када чује позив на молитву (езан) обавља намаз како би тиме ојачао и учврстио своје веровање. Кроз то, он одржава и наставља однос са својим Господаром.

Постоје пет дневних намаза које сваки пунолетан муслиман/ка мора да обави у току дана и ноћи у одређеним временским интервалима.

Мушкарац мора да их редовно обавља у џамијама, осим за оне који то нису у могућности. Намаз у заједници доводи до тога да се муслимани међусобно упознају, поштују, тиме се

успоставља братска љубав, људи се уједињују и тако заједно одржавају и јачају. Тиме такође упознају свакодневно стање својих пријатеља муслимана

Ако неко не буде дужи период присутан на молитви, онда је то разлог његове болести па ће га посетити, или можда из лењости не присуствује заједночкој молитви, онда ће га посаветовати.

Све социјалне разлике као што су класа, раса и племе, порекло и род су занемарени у намазу, муслимани се поређају раме уз раме у равне редове, сви су према истом смеру окренути (према кибли у Мекки) сви у исто време. Сви обављају идентичан чин богослужења и са покорношћу стоје пред Богом.

Обавеза зекета (врста верског пореза)

Зекат је одређени проценат новца који богати муслимани дају сиромасима помажући их тиме против сиромаштва и тражења. То је обавеза сваког муслимана који поседује одређени део богатства, и дужан је да на то богатство сваке године издвоји 2,5% од свог иметка. (То је уједно и једини порез који у постоји у исламу, и плаћају га само богати, оп.рев.)

Узвишени Бог је казао: **А наређено им је да се само Богу клањају, да Му искрено, као**

правоверни, веру исповедају и да молитву обављају и да зекат удељују; а то је исправна вера. (Кур'ан, поглавље 98: 5)

Бог је навео оне које имају право на зекет.

Узвишени Бог је казао: Зекат припада само сиромашнима и невољницима, и онима који га скупљају, и онима чија срца треба придобити, и за откуп од ропства, и презадуженима, и у сврхе на Божијем путу, и путнику. Бог је одредио тако! А Бог све зна и Мудар је. (Кур'ан, поглавље 9: 60)

Кроз то ислам настоји да ублажи сиромаштво из муслиманског друштва и да ублажи опасности које из њега произилазе, као што су крађа, убиство и дела престапа против части људи.

То оживљава дух међусобног поштовања и браства у муслиманском друштву и испољава осећај бриге према сиромашнима. Милостиња прочишћава душе богатих муслимана и чисти их од похлепе, себичности, грамзивости, љубави према овом привременом свету и утапање у својим жељама заборављајући своју браћу у сиромаштву и потребама. Такође одвраћа сиромаше од мржње и љубоморе које осећају према богатима.

Сиромаси тада виде да им богати пружају део из својих богастава као што је Бог наредио и да се брину о њима давајући им новац и третирајући их са поштовањем.

Пост месеца рамазана

Обавеза пунолетних муслимани јесте да посте један месец у годину дана, а то је месец рамазан. Од прве зоре кад Сунце изађе па све док зађе, муслимани морају да се уздрже од свега што би узроковало прекид поста, било да је у питању храна, пиће или брачни сексуални однос. Ислам није увео пост као додатан чин обожавања, то је била обавеза прописана и претходним народима такође.

**Узвишени Бог је казао: О верници!
Преписује вам се пост, као што је прописан
онима пре вас, да бисте се греха клонили.
(Кур'ан, поглавље 2: 183)**

Циљ поста није само да се човек уздржава од материјалних и физичких ужитака који могу да покваре пост. Човек мора да се уздржава и од оних нематеријалних ствари које кваре пост као што су: лагање, оговарање, превара, и друга увредљива понашања. Човек треба да зна да треба да се уздржава од ружних речи и дела и без

месеца рамазана, али посебно у овом месецу, као што је Посланик, мир над њим, казао: **Ко се не уздржи од лажног говора и лоших дела, Богу није потребно да такав оставља храну и пиће.** (Хадис бележи Бухари)

Пост је борба између душе и човекових прохтева. Пост има многе социјалне добитке о којима нам је Посланик, мир над њим, објаснио рекавши:

„Аллах Узвишени је рекао: Свако човеково дело припада њему, изузев поста! Пост припада Мени и Ја посебно за њега награђујем!“ (Хадис бележи Бухари)

“Пост је штит од Ватре, па ко осване као постач, нека тог дана не буде непристојан, а ако неко према њему буде непристојан, нека га не вређа него нека каже: ‘Ја постим...’ (Хадис бележи Несаи)

У току поста човек схвата потребе своје браће који немају довољно хране, одеће или склоништа и то га подстиче да испуни своје обавезе и да се распита за њихова стања и за њихове потребе.

Ходочашће у Мекки (Хаџ)

Хаџ је ходочашће које се обавља у Мекки, потребно је да ходочасник изврши одређене обреде у посебним местима у одређено време.

Ово начело ислама је обавезно за сваког муслимана, био он мушко или женско, особа треба да је пунолетна, да је доброг здравственог стања и да су обезбеђене физичке и финансијске способности. Ако особа болује од неизлечиве болести која га спречава у обављању Хаџа, а има довољно новца онда мора да одреди неког да обави Хаџ за њега уз надокнаду трошкова тој особи. Ако особа нема довољно новца, већ има само онолико колико је потребно да испуни своје свакодневне потрепштине, онда јој Хаџ није обавеза због финансијских тешкоћа.

Узвишени Бог је казао:

Ходочасти Храм дужан је, Бога ради, сваки онај који је у могућности; а онај који неће да верује -па, заиста, Бог није завистан ни о коме. (Кур'ан, поглавље 3: 97)

Хаџ је највеће исламско окупљање. Муслимани се из целог света окупљају на једном месту у исто време; сви они се обраћају једном Господару, облаче исту одећу, извршавају исте обреде и изговарају исту молитву: *Лебејке, Аллахумме лебејк; Лебејк, ла шерике леке лебејк,*

ин-н ел-хамде ве ниа'мете леке вел-мулк; ла шерике лек.

У преводу гласи. „Одазивам ти се, мој Боже, теби се одазивам. Одазивам ти се, Ти немаш никог равног Себи, Теби се одазивам. Заиста, Теби припада сва хвала, и све благодати, Твоја је сва власт, Ти немаш Партнера.“

Објашњење молитве: О Боже, дошли смо на овом месту одазивајући се Твом позиву, желећи Твоје задовољство, потврђујући Твоје јединство и само Ти имаш право да будеш обожаван и нико други осим Тебе.

На хаџу не постоји разлика између богатог и сиромашног, с титулом или без титуле, белца и црнца, Арапа и неарапа; сви смо исти пред Богом. Не постоји разлика између њих, осим у побожности. Хаџ је догађај који наглашава браство свих муслимана и уједињује њихове наде и осећања.

Основе веровања (имана)

Веровање у Бога

Веровање у Бога подразумева да нема истинског бога који заслужује обожаве осим јединог истинског Бога. То казује да је Он Створитељ свега

што постоји, и да нико не може да уради ништа осим по вољи Његовој. Ништа не постоји осим оно што Он одреди, и ништа се не ствара осим оно што Он жели.

Узвишени Бог је казао: **Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Бог, Господар светова!** (Кур'ан, поглавље 7: 54)

Он нема саучесника у вези Господарењу; Он је једини Створитељ, Опскрбитељ и Онај Који уређује Свемир.

Узвишени Бог је казао: **Реци (О Мухаммеде): „Клањање моје, и обреди моји и живот мој, и смрт моја, доиста су посвећени Богу, Господару светова, који нема саучесника; то ми је наређено и ја сам први муслиман.** (Кур'ан, поглавље 6: 162-163)

Он нема саучесника, укључујући право да сва обожавања буду усмерена ка Њему.

Узвишени Бог је казао: **Пре тебе (Мухаммеде) ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: “Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!”**

Њему нико није раван у Његовим прелепим именима и својствима.

Узвишени Бог је казао: **Бог има најлепша имена и ви Га зовите њима, а клоните се оних који искрећу Његова имена** (Кур'ан, поглавље 7:180)

Ово веровање значи да само Он има право да буде обожаван и нико други. Нико не треба да се позива за ослобађање потешкоће или испуњавање неког циља осим Бог, Он је једини који заслужује било коју врсту обожавања. Ово означава да Бог има најлепша имена и својства. Ми залазимо у њихову каквоћу, и не упоређујемо Божија својства са својствима Његових створења. Он је Савршен далеко од сваке несавршености.

Узвишени Бог је казао: **Нико није као Он! Он све чује и све види.** (Кур'ан, поглавље 42: 11)

Веровање у Божије анђеле

Требамо да верујемо да је Бог створио анђеле, њихов тачан број нико не зна осим Бога. Они припадају по нама невидљивом свету. Бог их је створио да би Га обожавали и да би извршавали његове наредбе. Узвишени Бог је казао:

Месиху неће бити зазорно да призна да је Божији слуга, па ни анђелима, Њему најближим. А оне којима буде зазорно да се Њему клањају, и

који се буду охолили, Бог ће све пред Собом да их сакупи. (Кур'ан, поглавље 4, број ајета 172)

Бог је анђеле задужио са посебним дужностима и они у потпуности извршавају све дужности са којима их је Бог задужио. Узвишени Бог је казао:

О ви који верујете, себе и породице своје чувајте од ватре чије ће гориво људи и камење бити, и о којој ће се анђели строги и снажни бринути, који се онеме што им Бог заповеди неће супростављати, и који ће оно што им се нареди извршити. О ви који нисте веровали, данас се не правдајте, кажњавате се само за оно што сте заслужили. (Кур'ан, поглавље 66: 6-7)

Анђели нису божанства, а ни судружници, нити су бића равна Богу, а нису ни Његова деца. Ипак сваки верник мора да их воли и да их поштује као Божије слуге. Узвишени Бог је казао:

Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: “Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!” Они говоре: “Милостиви има дете!” Хваљен нека је Он! А анђели су само слуге поштоване. Они не говоре док Он не одобри и поступају онако како Он нареди. Он зна шта су радили и шта ће да ураде, и

они ће се само за онога са којим Он буде задовољан заузимати, а они су и сами, из стахопоштовања према Њему, брижни. А онога од њих који би рекао: “Ја сам, доиста, поред Њега, бог!” – казнили бисмо паклом, јер Ми тако кажњавамо многобошце. (Кур’ан, поглавље 21: 25-29)

Бог нас је обавестио о неким анђелима и њиховим именима, а о многима нас није обавестио. Ми смо дужни да верујемо у њихово постојање.

Веровање у Божије Књиге

Требамо да верујемо да је Узвишени Бог објавио Кур’ан, Његовом Посланику са наредбом да је достави човечанству. Ова Књига обухвата само истину; она не поседује ни једну грешку. А пре Кур’ана је објавио и друге Књиге.

Све објављење књиге позивају људе на веровање у Једног Бога, и објашњавају да је он Створитељ и Владар и да Њему припадају најлепше особине и имена.

Неке од тих пријашњих књига су:
- Списи Аврама, мир над њим, као и списи Мојсија, мир над њим.

Кур'ан нам је даје кратак увод у вези са верским основама које су пронађене у овим списима.

Узвишени Бог је казао: Зар Он није обавештен о ономе што се налази у листовима Мојсијевим и Аврамовим који је обавезе потпуно испуњавао; да ниједан грешник туђе грехе неће да носи, и да је човеково само оно што сам уради, и да ће се труд његов, сигурно да се искаже, и да ће према њему у потпуности награђен или кажњен да буде, и да ће Господару твоме поново да се врати. (Кур'ан, поглавље 53:36-42)

- Стари завет: Теврат је књига која је објављена Мојсију, мир над њим.

Узвишени Бог је казао: Ми смо објавили Теврат, у коме је упуство и светло. По њему су јеврејима судили веровесници, који су били Богу послушни и честити људи, и учени, од којих је тражено да чувају Божију Књигу, и они су над њом бдели. Зато се, када будете судили, не бојте људи, већ се бојте Мене, и не замењујте речи Моје за нешто што мало вреди! А они који не суде према ономе што је Бог објавио, они су прави неверници.(Кур'ан, поглавље 5: 44)

- Зебур: Зебур је књига која је објављена Давиду, мир над њим.

Узвишени Бог је казао: **А Давиду смо дали Зебур.** (Кур'ан, поглавље 4:163)

- Инцил (Јеванђеље): Нови завет је књига која је објављена Исусу, мир над њим.

Узвишени Бог је казао: **После њих послали смо Исуса, сина Маријиног, који је признавао Теврат (Стари Завет) пре њега објављен, а њему смо дали Инцил, у коме је било упуство и светло, и да потврди Теврат, пре њега објављен, у коме је такође било упуство и поука онима који су се Бога бојали.** (Кур'ан, поглавље 5: 46)

Муслимани морају да верују у Божије Књиге и морају да верују да су оне од Узвишеног Бога. Није незаконито за њих да се не придржавају овог закона, јер су то Књиге објављене посебним нацијама у посебном времену.

Приписано је Исусу, мир над њим, у Библији да је казао: **“Ја сам послат једино изгубљеним овцама куће Израела.”**(Нови Завет, Матеја,15:24)

Кур'ан је објаснио неке прописе који су били били прописани у Теврату и Инцилу; као и што је и најава посланства Мухамеда, мир над њим:

И одреди нам милост на овоме свету, и на ономе свету - ми се враћамо Теби! - “Казном

Својом Ја кажњавам кога хоћу” - рече Он - “а Милост моја обухвата све; даћу је онима који се буду греха клонили и зекат давали, и онима који у доказе Наше буду веровали, онима који ће да следе посланика, веровасника, који неће да зна ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Теврату и Инцилу, записана налазе, који ће да им лепа јела дозволи, а ружна да им забрани, који ће да их терета и тешкоћа које су они имали ослободи. Зато ће они који буду у њега поверовали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послано следили – они ће да постигну оно што буду желели. (Кур’ан, поглавље 7: 156-157)

5. Племенит Кур’ан: Кур’ан је Божији говор који је анђео Гаврило пренео посланику Мухаммеду, мир над њим. Кур’ан је последња Божија књига која потврђује све претходне књиге. Човечанство је у обавези да верује у Кур’ан који им је послат и да следе веру која им је дата.

Веровање у Посланике

Веровање у посланике подразумева да је Узвишени Бог изабрао најбољег човека међу људима да буде посланик којег је Он одредио Његовим створењима са специфичним законима; да обожавају

и да се покоравају Богу и да успостави Његову веру и веровање у Његову једноћу.

Он је наредио Његовом Посланику да пренесе поруку људима, како не би имали доказе против Бога²⁴, након што ју је послао.

Узвишени Бог је изабрао посебне особе међу људима да буду посланици и да потврде законе који су били пре њих и да потврде веродостојност посланика који су били послани пре њих, а задатак им је био да позивају људе у веровање у једног Бога. Било је много веровесника и посланика; нико не зна њихов тачан број осим Бога.

Узвишени Бог је казао: **И пре тебе смо посланике слали, о некима од њих смо ти казивали, а о некима ти нисмо казивали.** (Кур'ан, поглавље 40:78)

Морамо да верујемо у све њих и да их прихватимо и требамо да будемо свесни да су они били људи, а не натприродна бића.

Узвишени Бог је казао: **И пре тебе смо (О Мухамеде) само људе слали којима смо објављивали, зато питајте следбенике Књиге ако**

²⁴ Неће бити у могућности да кажу: „Да је Бог нама послао посланика, ми би следили његове речи и били би верници.”

не знате ви! Ми посланике нисмо стварали као бића која живе без хране, нити су они бесмртни били. (Кур'ан, поглавље 21: 8-9)

Узвишени Бог је за Исуса, мир над њим, у Кур'ану казао: **Месија (Исус) син Мејремин (Маријин), само је посланик и пре њега су долазили и одлазили посланици, а мајка његова је увек истину говорила (веровала је у Божије речи и у Његову књигу); обоје су храну јели. Погледај како Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу. (Кур'ан, поглавље 5: 75)**

Сви људи морају да верују у све њих. Ако неко поверује у поједине посланике, а у остале не поверује, то је у исламу неприхватљиво, и они су неверници.

Узвишени Бог је казао: **Они који у Бога и у посланике Његове не верују и желе да између Бога и посланика Његових у веровању да направе разлику, и говоре: ”У неке верујемо, а у неке не верујемо”, и желе да између тога некакав став заузму - они су збиља прави неверници; а Ми смо неверницима припремили срамну патњу. (Кур'ан, поглавље 4:150-151)**

Први посланик био је Ное, мир над њим, а последњи посланик је Мухаммед, мир над њим.

Веровање у Судњи дан

Веровање у Судњи дан подразумева веровање да ће овом свету да дође крај.

Узвишени Бог је казао: **Све што је на Земљи пролазно је.** (Кур'ан, поглавље 55: 26)

- 1) Да верујемо у живот Берзаха (загробни живот, тј, живот у гробу): Овај период обухвата време од нечије смрти па све до Судњег дана.

Верници ће да живе у том период у задовољству, док ће неверници да буду кажњавани.

Узвишени Бог је казао: **Они ће се ујутру и навечер у ватри да се прже, а када наступи Час: „Уведите фараонове људе у патњу најтежу!“** (Кур'ан, поглавље 40:46)

- 2) Да верујемо у Дан оживљавања: Бог ће да оживи човечанство и то у стању када ће да буду: голи, боси и необрезани.

Узвишени Бог је казао: **Неверници тврде да неће да буду оживљени. Реци: ”Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, и о ономе што сте радили, доиста, ћете да будете обавештени!“** А то је Богу лако. (Кур'ан, поглавље 40: 64:7)

- 3) Да верујемо у окупљање: Бог ће да сакупи сва створења заједно и позваће их да полагају рачун.

Узвишени Бог је казао: **А на Дан када планине уклонимо, и кад видиш Земљу огољену, а њих смо већ сакупили, ниједног нисмо изоставили.** (Кур'ан, поглавље 18:18-47)

- 4) Да верујемо да ће људи да буду доведени у редовима пред Богом.

Узвишени Бог је казао: **Пред Господаром твојим биће они у редове поредани: “Дошли сте Нам онако како смо вас први пут створили, а тврдили сте да нећемо да вам време за оживљење одредимо.”** (Кур'ан, поглавље 18:48)

- 5) Да верујемо да ће човекови делови тела да буду главни сведоци.

Узвишени Бог је казао: **И кад дођу до њих, уши њихиве, и очи њихове, и коже њихове сведочиће против њих о ономе што су радили. “Зашто сведочите против нас?” - упитаће они коже своје. - “Бог који је дао способност говора сваком бићу, обдарио је даром говора и нас” - одговориће. - Он вас је први пут створио и Њему сте се ево вратили. Ви се нисте крили зато да не би уши ваше и очи ваше и коже ваше против вас сведочиле, већ**

зато што сте веровали да Бог неће да сазна много тога што сте радили. (Кур’ан, поглавље 41: 20-22)

6) Да верујемо у испитивање.

Узвишени Бог је казао

Сакупите невернике и оне који су се с њима дружили и оне којима су се клањали мимо Бога, и покажите им пут који у Пакао води и зауставите их, они ће бити питани:“Шта вам је, зашто једни другима не помогнете?”Али, тога Дана они ће се сасвим предати.

7) Да верујемо у Сират ђуприју (прелаз између Пакла и Раја) и да свако мора да дође до њега.

Узвишени Бог је казао: **И сваки од вас ће до њега да стигне! Господар твој се, сигурно, тако обавезао!** (Кур’ан, поглавље 19: 71)

8) Да верујемо у обрачун својих дела.

Бог ће да позове људе да полажу рачун, и наградиће оне који су чинили добро са оним чиме су то заслужили због њихових праведних дела, због њиховог веровања и зато што су подржали њиховог Посланика. А казниће оне који су чинили зло.

Узвишени Бог је казао: **Ми ћемо на Судњем дану исправне ваге да поставимо, па никоме криво неће да буде учињено; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то да казнимо или да наградимо. А доста је то што ћемо Ми рачуне да испитујемо.** (Кур'ан, поглавље 21:47)

9) Да верујемо у примање књига наших дела.

Узвишени Бог је казао: **Онај коме буде Књига његова у десну руку његову дата, лако ће рачун да положи, и својима ће лако да се врати; А онај коме буде књига његова иза леђа његових дата пропаст ће да призива и у огњу ће да гори, јер је са породицом својом радостан био и мислио је да никада неће да се врати - а хоће! Господар његов о њему, заиста све зна!** (Кур'ан, поглавље 84:7-15)

10) Да верујемо да ће људи да буду награђени Рајом или Паклом у вечном животу.

Узвишени Бог је казао: **Они који не верују између следбеника Књиге и многобожаца биће, сигурно, у ватри пакленој, у њој ће вечно да остану, они су најгора створења. А они који верују и чине добра дела - они су заиста, најбоља створења, њих награда у Господара њихова чека; еденски вртови кроз које реке теку, у којима ће вечно и заувек да бораве; Бог ће да буде њима задовољан, а и они ће да буду Њиме задовољни. То**

ће да буде за онога који се буде бојао Господара свога. (Кур'ан, поглавље 98:6-8)

11) Да верујемо у посредовање Посланика за вернике на Судњем дану, као и у све остале ствари о којима нас је Божији Посланик, мир над њим, обавестио.

Веровање у Божије одређење и судбину²⁵

Требамо да верујемо да Бог зна све пре него што нешто постане. И шта ће да се деси након што постане. Он је све створио у складу са Његовим знањем и мером.

Узвишени Бог је казао: **Ми све с мером стварамо.** (Кур'ан, поглавље 54: 49)

Све што се догодило у прошлости, што се догађа у садашњости и што ће да се догоди у будућности, све је познато Богу пре него што је дошло до постојања. Бог је затим све створио у складу са Његовом вољом и мером.

Божији Посланик, мир над њим, је казао: **„Особа није муслиман све док не верује у судбину,**

²⁵ Ове две арапске речи у преводу значе: одређење и судбина.

добре и лоше последице. Знај, да оно што те је мимоишло није те могло ни задесити, а оно што те задесило није те могло ни мимоићи.“ (Хадис преноси Термизи)

Ово веровање не противречи чињеници да човек мора да се труди да постигне оно што му је одређено.

Да појаснимо, ако човек жели да има дете мора да се потруди да учини ствари како би постигао овај циљ, као на пример да се ожени. Након што се човек потруди, може да му буде остварена жеља а може и да му не буде остварена жеља. Разлог овога је да човек схвати да то што се он труди да постигне свој циљ није прави узрок за остварење његовог циља, већ је то Божија воља. То „значи“ да се испуњавање наших циљева сматра у зависности од судбине коју Бог одреди.

Посланика, мир над њим, су питали: О Божији Посланиче, да ли ајети из Курана и молитве које учимо као и лекови које користимо, да ли тиме одбацујемо судбину од Бога? Посланик је одговорио: То је део судбине. (Хадис бележи Хахим).

Глад, жеђ и хладноћа су део одређеног и судбине. Неко задовољи своју глад са храном, жеђ течношћу, а хладноћу топлотом. Они траже да од себе

спрече оно што им је одређено од глади, жеђи и хладноће, са оним што им је одређено од хране, пића и топлоте. И тако се труде да једним одређењем спрече другим одређењем.

Човек мора да искористи сва средства да би постигао свој циљ, јер та средства су такође део одређења и судбине. Прихватањем своје судбине и одређења, долазимо до унутрашњег смираја душевног спокојства. Нема потребе за стресом, бригом и тугом. Познато је да туга, брига и депресија воде до разних болести. Веровање у судбину и одређење ублажава и спречава негативна осећања и лечи болести проузроковане тим осећањима.

Узвишени Бог је казао: **Нема невоље која задеси Земљу и вас, а која није, пре него што је дамо записана у Књизи - то је Богу, уистину, лако - да не бисте туговали за оним што вам је промакло, а и да се не бисте превише радовали ономе што вам Он да. Бог не воли никакве разметљивце, хвалисавце.** (Кур'ан, поглавље 57: 22-23)

Подстиче на тражење знања и истраживање које је Бог створио на овом свету. Невоље, као што су болести, подстичу човека да тражи лек, а то се огледа у потрази за изворима медицине које је Узвишени Бог дао на овом свету. То олакшава ефекте несреће са којима се суочавају људи и елиминише осећаје потиштености након што се то оствари. Ако неко изгуби новац у пословању то се сматра потешкоћом.

Ако је ова потешкоћа праћена осећањем кајања и тугом, то би онда довело до две потешкоће: потешкоће финансијског губитка и потешкоће осећаја кајања и туге. Ако неко верује у одређење и судбину од Бога, биће задовољан са са оним што га је задесило јер зна да је то било неизбежно. Посланик, мир над њим, је казао:

Буди задовољан са оним што те чини корисним и потражи помоћ код Бога и не буди немаран у томе. Ако вас несрећа задеси, немојте да кажете: „Да сам само урадио овако и овако”, боље је да кажете: “Ово је судбина од Бога и све што Он пожели, Он и уради.” Заиста када кажете „да сам урадио овако“ отвара врата за ђавоља дела.” (Хадис бележи Муслим)

Одређење повећава човекову зависност од Бога и отклања страх од створења.

Ибн 'Аббаас, нека је Бог задовољан са њим, је казао: „Стојао сам иза Божијег Посланика, мир над њим, када ми је казао: ‘О младићу, научићу те неким речима: Чувај Божије заповести и он ће чувати тебе. Чувај Божије заповести и пронаћи ћеш Га испред себе. Ако питаш, питај Бога, ако тражиш помоћ, онда је тражи од Бога и знај ако се цео свет сакупи да ти помогне, неће бити у могућности да ти помогне осим са нечим што је Бог већ одредио за тебе. Ако се цео свет сакупи да

ти нашкоди, неће бити у могућности да ти нашкоди осим са нечим што је Бог већ одредио за тебе. Пера су се подигла, мастила су се осушила.”
(Хадис бележи Термизи)

Веровање у судбину није погрешно размишљање, то је позив да се човек преда веровању у Бога без тежње. Једног дана је Посланик Мухаммед, мир над њим, приметио бедуина који је оставио камилу невезану и упитао га: „Зашто не завежеш своју камилу?“ Бедуин је одговорио, „Ја се ослањам на Бога.“ Посланик тад рече: „Прво завежи камилу, па се ослони на Бога“ (Хадис бележи Тирмизи)

Посланик, мир над њим, је такође казао: „Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, да неко од вас оде да сече дрва, па да их сакупи и да их носи на својим леђима и након тога прода и заради, и Бог му тако сачува образ, боље је него да оде и да моли од људи, па да му дају новоц или да га одбију.“
(Хадис бележи Бухари)

Ко је Посланик у исламу?

Он је Мухаммед ибн Абдуллах, последњи Божији Посланик. Узвишени Бог је казао:

Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Божији посланик и последњи веровасник. (Кур'ан, поглавље 33: 40)

Бог није послао Мухаммеда, мир над њим, само Арапима, већ целом човечанству.

Узвишени Бог је казао: **Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна.** (Кур'ан, поглавље 34: 28)

Бог га је послао како би сва створења пронашла истинску срећу, и да покаже која је стаза истине и доброте и упозори да их против лажи и зла.

Узвишени Бог је казао: **А тебе смо само као милост световима послали.** (Кур'ан, поглавље 21:107)

Чак и пре него што је добио објаву био је познат у свом народу по надимку “Ел-Емин (поуздани)“, па су му поједини поверавали своје ствари када су намеравали да путују. Такође је био познат као „Ес-Сидик (истинољубив)“ сходно искрености по којој је био познат. Никада нису видели да је користио изговоре, да је лагао или да је поступао дволично, већ увек је био искрен и желео је добро другима.

У својој четрдесетој години добио је прву објаву, па је о томе обавестио своју жену Хатицу,

нека је Бог задовољан са њом, казавши јој: “Заиста сам се уплашио за себе. **Хатиџа**, нека је Бог задовољан са њом, **је одговорила: Не за име Бога! Бог те никад не би понизио. Ти одржаваш родбинске везе, ти решаваш проблем других људи, дајеш богаство онима који немају, с радошћу нахраниш свог госта, ти дајеш подршку и говориш истину.**” (Хадис бележи Бухари)

Он је остао у Мекки тринаест година након тога, позивао је људе да верују у Једног Бога. Затим се преселио у граду Медина и позивао је своје становнике у ислам, а мештани су прихватили позив.

Тамо му је Бог открио преостала законодавства вере. Вратио се и освојио је Мекку осам година након што ју је напустио. Умро је у шесдесет и трећој години након што му је Бог објавио цео Кур’ан.

Сва законодавства вере су усавршена и завршена и арапско полуострво је прихватило ислам као веру. Мухаммед је био од свих створења најлепшег понашања и најлепше ћуди.

Шта су други казали о посланику Мухаммеду, мир над њим

Немачки писац Гете је казао: „Тражио сам највећег узора за човека, па сам га нашао у посланику Мухаммеду.“

Ана Бесант у својој књизи „*Живот и учење Мухаммеда*“ је казала: “То је немогуће за било кога ко проучава живот и карактер великог Посланика Арабије који није знао да чита и пише, да не осећа поштовање према том моћном Посланику, једном од највећих посланика Свемогућег Створитеља. **О** ономе што сам вам представила могу да кажем многе ствари које су већини познате али кад год сам их поново прочитала, осећала сам, нови начин дивљења, нови осећај поштовања према том великом Арапском учитељу.“

Шта је Кур’ан?

Кур’ан је Божији говор које је анђео Гаврило пренео посланику Мухаммеду, мир над њим. Кур’ан се разликује од других светих књига на следеће начине:

1) То је последња света књига која је објављена, и из тог разлога је Узвишени Бог, обећао да ће да је заштити од сваке промене, додавања и одузимања њених делова све до Судњег дана.

Узвишени Бог је казао: **Ми, уистину, Кур’ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим да бдимо!** (Кур’ан, поглавље 15: 9)

2) Читање и учење Кур’ана напамет је чин богослужења; ово је један од начина очувања Кур’ана од Бога. Посланик, мир над њим, је казао: “**Било ко**

да прочита једно слово из Кур’ана, биће десет пута за њега награђен. Не мислим на то да је „Елиф Лам Мим“ једно слово, већ да је „Елиф“ слово, „Лам“ слово и „Мим“ слово.” (Хадис преноси Термизи)

Меморисање ајета је чин обожавања. Посланик, мир над њим, је казао: **“Онај ко не зна напамет ништа из Кур’ана је исто као напуштена кућа.”**

Проучавање и читање Кур’ана и подучавање других Кур’аном се такође сматра делом богослужења. Посланик, мир над њим, је казао:

“Најбољи од вас је онај који научи Кур’ан и који њиме подучава остале.” (Хадис преноси Бухари)

3) Кур’ан садржи сва законодавства која унапређују друштво и обезбеђује срећу за све оне који извршавају његове прописе.

Узвишени Бог је казао: **Ми теби објављујемо Књигу (Кур’ан) као објашњење за све, и као упуту.** (Кур’ан, поглавље 16:89)

4) У Кур’ану су записи и приче многих веровесника и посланика, и оно што се дешавало између њих и њихових народа, од Адама, мир над њим, па до Мухаммеда, мир над њим.

5) Кур'ан је послат и објављен је човечанству као упута како би људи живели миран и срећан живот, и да људе изводе из таме, лажи и неистине ка светлу ислама.

Узвишени Бог је казао: **Елиф-Лам-Ра**²⁶
Књигу ти објављујемо зато да људе, вољом њиховог Господара, изведеш из тмина на светло, на Пут силнога и хваљенога. (Кур'ан, поглавље 16: 1)

Шта су други казали у вези са Кур'аном

Мауисе Баусел, француски научник, казао је у својој књизи „Кур'ан и модерна наука“: „Потпуно објективно испитивање (Кур'ана) у свету савремених сазнања води нас да признамо слагање између Кур'ана и науке, као што се већ приметило у многим случајевима. То нас чини да верујемо да је незамисливо да сам Мухаммед, човек из тог времена да буде аутор таквих изјава у са обзиром на научно знање које је било присутно у његовом времену. Кур'ан је књига која нам даје таква разматрања и открива нам своју јединственост и изазива непристрасне научнике да признају своју

²⁶ Ова слова су једна од чуда Кур'ана, и нико осим једног Бога не зна њихово значење.

неспособност јер се објашњења заснивају искључиво на материјалистичко расуђивање.“

Ислам и знање

Ислам је вера која подржава знање и његово тражење, а прекорава и упозорава незнање.

Узвишени Бог је казао: **Зар су исти они који знају и они који не знају?** (Кур’ан, поглавље 39:9)

Узвишени Бог је казао: **Бог ће на високе степене да уздигне оне међу вама који верују и којима је дато знање.** (Кур’ан, поглавље 58: 11)

Бог охрабрује вернике да траже повећање знања од Њега.

Узвишени Бог је казао: **И кажи: ‘Мој Господару! Повећај ми знање’** (Кур’ан, поглавље 58:11)

Ислам придаје велику пажњу учењацима и признаје њихових права.

Посланик, мир над њим, је јасно казао: **“Не припада нама онај ко не поштује наше старије, и ко нема милости према нашој омладини, и онај који не поштује права наших учењака и научника.”** (Хадис бележи Ахмед)

Човек настоји да тражи знање, учи и школује се као средство које ће да га одведе у Рај.

Божији Посланик, мир над њим, је казао: **"Ко буде ишао путем тражења знања, Бог ће га упутити на један од Рајских путева. И доиста анђели својим крилима покривају ученика који тражи знање, и доиста за учењака траже опроста они који су на небесима и они који су на земљи, па чак и рибе у води. А предност учењака над побожњаком је као и предност пуног месеца над осталим звездама. И доиста су учењаци наследници посланика, а посланици нису оставили иза себе ни златника ни сребрњака, већ су оставили знање, па ко га узме, узео је обилну срећу."** (Хадис бележи Тирмизи)

Ислам и богаство

У исламу, сво богаство се сматра Божијим поседом које је човеку само поверено. То је врста одговорности, оно мора да буде зарађено на законити начин, а треба да се потроши на дозвољен начин.

Посланик, мир над њим, је казао: "Човек неће да буде у стању да помери своје стопе на Судњем Дану све док се не буде упитан за: за време и како га је провео, за знање и како га је искористио, за новац како га је зарадио и на шта га је потрошио и за

младост и на шта ју је провео.” (Хадис бележи Тирмизи)

Ислам подстиче људе на рад и зараду за трошење на себе и на оне за које је одговоран (породицу), и да га користи за исправне послове на овом свету. Такође то значи да ће људи да буду награђени од Бога ако троше свој новац на потребан и дозвољен начин.

Посланик, мир над њим, је казао: **“Јачи верник је бољи и дражи је Богу од слабијег верника, али и у једном и у другом је добро. Буди упоран у ономе што је корисно за тебе, и потражи помоћ од Бога, и немој да будеш немаран у томе. Ако вас било која несрећа задеси немој да кажете: ’Да сам само урадио тако и тако’, боље кажите: ’ово је судбина од Бога, и шта Он пожели Он уради. Јер речи ’ боље је да сам само урадио тако и тако’ заиста отвара прилику за ђавоља дела.”** (Хадис бележи Муслим)

Постоје и друга добра у богаству осим Зеката – а то је помагање људима јер то доноси корист на овом и на оном свету.

Узвишени Бог је казао: **“И настој да тиме што ти је Бог дао стекнеш онај свет, а не заборави ни свој удео на овоме свету и чини другима добро, као што је Бог теби добро учинио, и не чини неред**

по Земљи, јер Бог не воли оне које неред чине.”
(Кур’ан, поглавље 28: 77)

Посланик, мир над њим, је казао: „**Колико је добро чисто богаство, када је у поседу праведних особа!**” (Хадис бележи Ибн Хиббаан)

Ислам је забранио да се новац узалудно троши. Узвишени Бог је казао:

Дај ближњем своје право његово, и сиромашу, и путнику, али не расипај много, јер су расипници браћа ђавоља, а ђаво је Господару своје незахвалан. (Кур’ан, поглавље 17: 26-27)

Закључак

Покушао сам да дам све од себе да ова књига буде сажета и да не спомиње превише детаља. Надам се да ће оно што сам написао да пружи увид и да ће да делује као кључ за оне које желе да науче више о вери исламу; посебно онима који нису одлучили да га прате или да га сматрају као валидну веру. Њима је мозак испран од стране непријатеља ислама, а овим непријатељима се требамо супроставити и требамо да их упозоримо на њих. Ова књига је такође и за оне који не знају да истинска срећа и успех лежи у прихватању ислама и поступању по вери исламу и настојању да се он свима објасни.

Обраћам се тим драгим људима да не мисле

туђим мозгом, и да не одлучуј о својој судбини на основу туђих жеља.

Узвишени Бог је казао: **Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Божијег пута одвратили; они се само за претпоставкама поводе и они само неистину говоре.** (Кур'ан, поглавље 6: 116)

Заиста сви они које ви сада следите биће први који ће вас се одрећи на Дану обрачуна.

Узвишени Бог је казао: **Неверници говоре: „Бог је узео себи дете.“ Хваљен нека је Он! Напротив, његово је све оно што је на небесима и на Земљи. Њему се све покорава.** (Кур'ан, поглавље 2: 116)

Покушај да будеш независна особа у свом размишљању, покушај да извагаш ствари онако какве оне јесу, и покушај да се одлучиш између истине и лажи, користећи се интелигенцијом коју ти је Бог доделио. Немој да будеш пристрасан, строг или слепо залуђен стварима.

Узвишени Бог је казао: **А када им се каже: ”Приступите ономе што Бог објављује, и Посланику!”, они одговарају: ”Довољно нам је оно што смо од предака наших запамтили.” Зар и ако преци њихови нису ништа знали и ако нису на Правом путу били?!** (Кур'ан, поглавље 5:104)

За жеље су увек ту избори, али нека буде урађено кроз истински канал који ће да представи праву слику ислама. Није свако муслиман ко каже да је следбеник ислама и не преставља свака књига која говори о исламу праву слику ислама, зато сазнајте о исламу из правих и оригиналних извора. Посланик, мир над њим, је казао:

„Јевреји су подељени на седамдесет и једну групу, хришћани су подељени на седамдесет и две групе, а мој народ ће да се подели на седамдесет и три групе, сви ће они да буду у ватри осим једне.” Његови следбеници су упитали: **”Која је то о Божији посланиче?”** Одговорио је: **„Ко следи и практикује оно на шта сам ја и моји следбеници.”**

Ко жели да научи и да сазна више о исламу може да контактира један од исламских центара или џамија у његовој близини.

Бог, уистину, све зна најбоље, и нека Он благослови нашег Посланика Мухаммеда, његову породицу, његове следбенике и све оне који их следе у веровању и чињењу добра све до Судњег Дана.

Абдуррахмаан б. Абдул-Кареем асх-Схеха
Ријад, К.С.А, 11535 П.О. Бох 59565
Емаил: alsheha@yahoo.com
<http://www.islamland.com>